

Rusi poskušajo prodreti na Ogrsko.

Tako poroča London. Vse drugače pa se glasijo poročila iz Dunaja in Berlina.

Laški uspehi so izmišljeni.

Na zapadni fronti ljuti boji, a pravih uspehov le malo.

Berlin, 17. jul. (Brezlično v Sayville). — Mesto Poreč v Istri je bilo obsejano po italijanskih ruševih dne 11. julija. Samo neznatna škoda je bila napravljena, in sicer na nekem javnem poslopiju. Tozadevno poročilo avstro-ogrškega admiraltstva se glasi: "Trije italijanski rušivci so obsejeli mesto Poreč malo časa v jutro 11. julija. Dve zasebni hiši in stolp deželne zbornice so izstrelili poškodovani. Obrežne baterije so začele takoj streljati, zadele rušivce in jih prisilile k begu.

"Tekom popoldneva je avstrijsko letalo bombardiralo mesto Ravenno in baterije pri Corsini."

Avstriji napadajo.

Rim, 17. jul. — Odbitje močnega napada po Avstriji v zgornji Posinjski dolini v Trentinu vsled italijanskega protinapada je naznanil danes vojni urad. Avstriji so zopet obstreljevali Cortina d'Ampezzo. Italijani so odgovarjali na običajne tarče v Dravski dolini. Na fronti ob Soči so bili topniški boji.

Dunajsko dnevno poročilo.

Berlin, 18. jul. (Brezlično v Sayville). — Dnevno poročilo avstro-ogrškega vojnega glavnega stana z dne 17. t. m. se glasi:

"Ob naših postojankah pri Barcoli in v sosednem odseku do Astaške doline so bili topniški boji, tako tudi v Dolomitih severno od doline Pel de Grino, v Marmolaškem okrožju; ter na

koroski fronti okrog Zapog (Seebach) in Rabelskega jezera.

"Italijanski pehotni napad na naše postojanke v Zapoški dolini je bil odbit.

Cadorna poroča uspehe.

Rim, 18. jul. — Italijani prodirajo dalje, vkljub krepkemu odporu po Avstriji, tako naznanja vojni urad danes. Prodirajo zlasti na severnih slemenih Pustubia, potem v Posinjski dolini in na Astiškem ozemlju. Avstriji so obstreljevali vasi v Suganski dolini in zažgali neko vilo južno od Striguna. Ob ostali fronti so bili topniški boji, zlasti silni ob koroski meji.

Lahi odbiti.

Berlin, 19. jul. — Avstrijski vojni urad poroča z laške fronte sledeče:

"Naše postojanke v okrožju Borcolskega prelaza so bile obstreljevane silno in neprestano. Sovražni zrakovci so bombardirali Vielgeruth brez uspeha. V Tofanskem okrožju so Italijani podjeli ponovne napade, ki so se izjalovili."

Ruska fronta.

Dunaj, 17. jul. — Danes izdano avstro-ogrsko uradno poročilo se glasi: "Jugozapadno od Lutske so Rusi napadli z močnejšimi oddelki blizu Szklina. Pod zaščito nemškega protinapada so se zvezne nemške čete južno od Lutske umeknile za doljenjo Lipo, nemoteno po sovražniku."

Nemško uradno naznanilo.

Berlin, 17. jul. — Umeknitev nemških čet pod generalom von Linsingem jugozapadno od Lutske na točko za reko Lipo, 60 milj severovzhodno od Lveva, je vojni urad naznanil danes. Naznanilo se glasi:

"Armada skupina feldmaršala von Hindenburga: Močnejše streljanje zapadno in južno od Rige in na fronti ob Dvini napoveduje ruska podjetja. Bli-

zili smo del sovražnikovih zakopov in ujeli nekaj Nemcev."

Avstriji odbijajo Ruse.

Dunaj, 18. jul. — V današnjem poročilu vojnega urada je rečeno: "Blizu krajev Zabje in Tatarov so Rusi potisnili naše prednje straže nazaj. Napadi na naše glavne postojanke so se izjalovili z velikimi izgubami za sovražnika.

"Severno od Radzivilova, jugozapadno od Lutske, severovzhodno od Brodov, blizu gališke meje, so bili sovražni napadi tudi odbiti."

Pozno včeraj izdano uradno naznanilo pravi: "Objavljeno prodiranje ruskih čet v Bukovini proti našim postojankam južno in jugozapadno od Moldave je bilo brezuspešno in stane sovražnika težkih izgub. Na obeh straneh gozdnega okrožja severno od Prislpa so bili boji med razglednimi oddelki.

"Naše straže severozapadno od Burkanova (ob Strpi v vzhodni Galiciji) so onemogočile sovražni poskus prodiranja. Ruski ponočni napad zapadno od Torčina (ob cesti iz Lutske v Vladimir Volinski) je bil odbit."

Rusko uradno poročilo.

Petrograd, 17. jul. — Rusi nadalje uspešno prodirajo v krajini reke Zlota Lipe, kakor je naznanil vojni urad danes. Ujeli so Rusi včeraj v Volhiniji približno 13.000 mož. Naznanilo se glasi:

"V Volhiniji, vzhodno in jugovzhodno od vasi Svinuhi (Svinjuki?), so naše čete pod generalom Sakarovom zlomile odpornost sovražnikov. V bojih v okrožju Pustomyty je bilo ujetih več nego 1.000 Nemcev in Avstrijcev, a uplenili smo tri lahke topove, dva težka topova, več strojnih pušk in mnogo drugih vojniš potrebščin.

Še mnogo več ujetnikov.

"V okrožju Zlote Lipe se naše uspešno prodiranje nadaljuje. Sovražnik se trdovratno upira. V bojih v tej krajini smo ujeli 226 častnikov in 5.872 vojakov. Uplenili smo tudi 24 topov, med njimi dvanajst težkih, 14 strojnih pušk, nekaj tisoč pušk in drugih oprem.

"Skupno število ujetnikov v bojih v Volhiniji dne 16. julija je približno 314 častnikov in 12.637 vojakov. Uplenili smo 30 topov, med njimi sedemnajst težkih, veliko število strojnih pušk in mnogo drugega materiala.

"V smeri Kirlibabe ob sedmogrski meji smo osvojili vrsto novih postojank."

"V okrožju Rige so bile praske na obeh straneh uspešne za nas, in osvo-

Villova krdela zopet nastopajo.

Razbojnik odbiti, ko so poskušali z vlaka upleniti zaloge za čete Carranzove.

Gen. Bliss poroča z meje.

Pravi, da so zdravstvene, živčne in stanovanjske razmere dobre.

El Paso, Tex., 19. jul. — Šest vladnih vojakov in sedem Villorcev je bilo usmrčenih v napadu na vlak z zaloga mi za Carranzove čete pri Palomasu, Chihuahu, v ponedeljek, kakor poroča danes semkaj dospel zasebne brzojavke.

Druga semkaj dospel poročila, pravijo, da tolpa kakih petdesetih razbojnikov pod Nicholas Hernandezom tudi rogovi v sosesčini Palomasa, ki leži kakih triindvajset milj severozapadno od Chihuahu City in kakih petnajst milj vzhodno od Santa Ysabela.

Villovci so pobrali nekaj vladnih zalog in potem ubegnili.

Gen. Bliss poroča o milici.

Washington, D. C., 19. jul. — Zanimanje raznih poročil o slabem stanju narodnih stražarjev ob meji in njihovem trpljenju utegne vsebovati podrobno poročilo od generalmajorja Tasker H. Bliss, pomožnega štabne-

ga načelnika, ki je bilo odposlano danes iz države Texas.

Glavna vsebina poročila je bila brzojavljena vojnemu departmentu iz Missiona, Tex., kjer je bil gen. Bliss popoldne med svojo uradno preiskavo vojaških taborišč. Brzojavil je "enoglasno zadovoljstvo" od strani častnikov in vojakov enako glede zdravstvenih razmer, hrane in stanovanj. Pohvalil je gen. Funstona, ker je vse pripravi in oskrbel kar najbolje.

Petdeset poslanih domov.

San Antonio, Tex., 19. jul. — Kakih 40 do 50 častnikov in vojakov 1. polka illinoškega, ki so bili po drugi zdravniški preiskavi po majorju G. C. Amer-sonu in rednih vojaških preiskovavcih spoznani za telesno nesposobne za vojaško službo, se odpošlje takoj domov. Odpeljejo se v Chicago menda že jutri.

Pogajanja potekajo ugodno.

Washington, D. C., 19. jul. — Predpogajanja, ki se vrše v svrhu poravnave spornih vprašanj med Mehiko in Združenimi Državami, se razvijajo tako ugodno, da se je danes lahko uradno prorokovalo, da bo kmalu naznajo, kaj misli zavezna vlada storiti.

Tekom današnjega dne sta se zastopnika obeh vlad, državni svetovalec Polk kot uradujoči državni tajnik in Eliseo Arredondo, diplomatski agent mehiški, dvakrat sestala. Zaključek predpogajanj je bil naznanjen obema vladama in bo v kratkem odobren.

Učola "Deutschland".

Baltimore, Md., 19. jul. — Nemški trgovinski podmorski čoln "Deutschland" je pripravljen, da odrine. Pravijo, da ne odrine skrivaj ponoči, ampak podnevi vprico angleških zasledovalcev, ki so na straži po morju. Vse je radovedno, kdaj in kako odrine, in ali utee srečno čez morje domov.

Domoljubni delavci.

London, 18. jul. — Organizirano delavstvo angleško, na katero se je sir Grey obrnil s pozivom in prošnjo, naj odloži poletne počitnice do avgusta, ker primanjkuje streliva, je sklenilo, ustreči pozivu.

BREZ SKRBI

pošljite denar skozi naše posredovanje v staro domovino, ker kljub vojnim zaprekom, se naše pošiljateljke izplačajo vedno točno.

Kljub temu, da ne dobite pisma od svojcev iz stare domovine, ker je bilo morda isto na onem parniku, ki je prišel v roke Angležem ali Francozom, se ni treba bati, da denar ni na varnem.

Bodite brez skrbi! Dokler vidite naš oglas v listu, ni nobene nevarnosti. Če bi bila kakšna nevarnost, bi mi to v listu objavili.

Mi garantiramo vsako pošiljatelj, da bo sigurno sprejeta, ali pa vrnemo denar, kadar se nam dokaže, ali če se sami prepričamo, da denar ni bil izplačan, radi enega ali drugega vzroka.

Ako slučajno ne dobi pošiljatelj nobenega obvestila o denarju, in tako ne ve, če je bil prejet ali ne, mu mi na zahtevo izposlujemo izvirno potrdilo, opremljeno s poštnim pečatom, katero je prejemnik lastnoročno podpisal, ko mu je c. k. pošta izplačala denar v staro domovino.

Po Wireless (brezžičnem brzojavu) pošljemo denar v staro domovino, in to naravnost v Avstrijo.

Ako ni pomote ali posebnosti, je denar prejet v 3. do 5. dneh. Včasih se pa tudi za delj časa zakasni.

Poleg navadnih cen, računamo še po 65c od vsake besede ali številke.

Mi imamo v tem oziru najboljšo zvezo in najstrožji sistem, ker naš namen je zadovoljiti vsakogar, ki se poslužuje našega posredovanja.

Danes pošljemo v staro domovino:

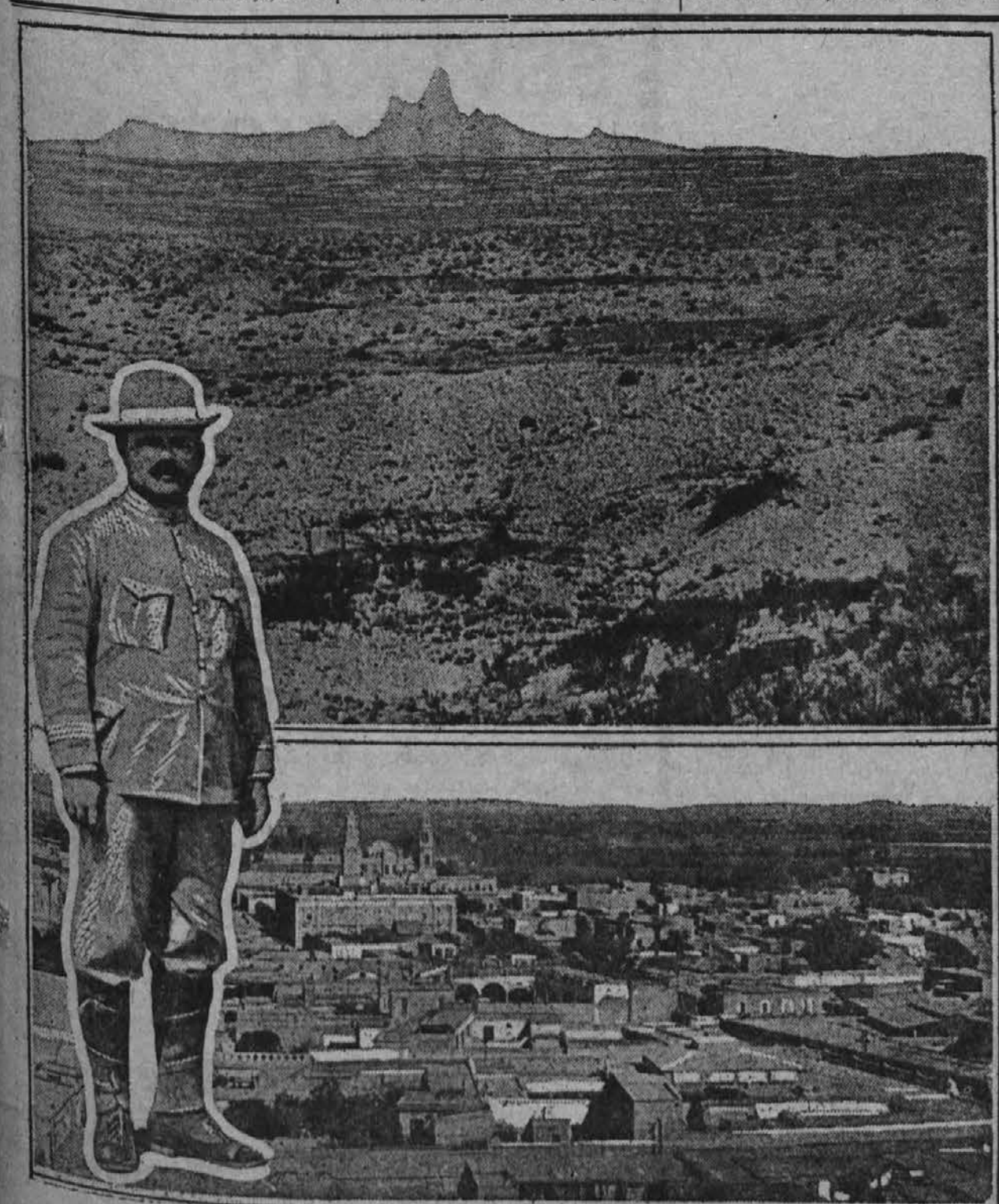
5 K za...	\$.90	250 K za...	\$ 35.00
25 " "	3.75	500 " "	70.00
50 " "	7.25	750 " "	105.00
100 " "	14.00	1000 " "	139.00

Denar nam pošljite po bančnem "Draftu", ki ga dobite v vsaki banki skoro popolnoma zastonj, poštnem ali ekspres Money Order-om, ali pa v priporočnem pismu kar gotov papirnat denar.

AMERIKANSKI SLOVENEK

bančni oddelek,

1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

GENERAL OBREGON; PUSTINJA V SEVERNI MEHIKI; HERMOSILLO.

Nekateri opazovalci mehiških zmešnjav zatrjujejo, da primeroma majhna skupina ameriških čet lahko prodre v Mehiko in dobi v svoje roke Villo mrtvega ali živega, ali večina opazovalcev pravi, da bo zasledovanje poglavja razbojnikov, ki so napadli Columbus, N. M., in druge ameriške kraje, dolgotrajno in težko. Severni del mehiške ob ameriški meji je pustinja, kakršna je videti na gornji sliki, in pomanjkanje vode je največja ovira za naglo prodiranje vojakov in drugih. Hermosillo, ki je videti na sliki, je glavno mesto države Sonora, ki jo vzne- nedavno Carranza imenoval za vojno in pomorskega tajnika, ima mnogo odličnih pristanišč, ki bi ga radi videli na mehiškem predsedniškem stolu.

IZ SLOVENSKIH NASELBIN.

Joliet, Ill., 19. jul. — Prihodno sredo, dne 26. julija, na dan sv. Ane, poteče dve leti, odkar je avstrijski urad zunanjih stvari poslal srbskemu poslanec njegove popotne liste. S tem je bila napovedana vojna, ki divja in mori in pustoši Evropo še danes.

Vsi evropski narodi so po strašni vojni strašno prizadeti, med njimi tudi naš mili narod slovenski.

Slovenski narod v stari domovini je sedaj v največji bedi in revii, kakor ni bil še nikdar tekom svoje žalostne zgodovine.

Nas ameriške Slovence, ki smo v srečnejšem položaju, ključ sedaj sveta dolžnost, da odpremo svoje srce in svoje roke ter priskočimo domovini na pomoč.

Vse naše narodnozavedno časopisne drame in zbuja narod ter ga poziva na dan in plan, da se udeležijo v kar največjem številu najplemenitejših tekme na polju bratske ljubezni in poštovanosti v prid revežem v slovenski domovini.

In prihodni teden, ko mine že drugo leto neizmernega trpljenja nesrečnih našincev v stari domovini, bode najprimernejši čas, da se jih spomnimo z dejansko ljubeznijo in sočutjem.

Glas Naroda je sprožil umestno misel, da naj v tednu od 23. do 30. julija ameriški Slovenci pokažejo, kaj zmorejo, ako je treba pomagati ubogemu slovenskemu narodu v stari domovini.

Ker se ni to zgodilo iz nikakih strankarskih ozir, zahrbtnih namenov, pravi G. N., mora podprati to dobro misel vsak, ki je po srcu Slovenec. Kdor ne more ničesar darovati, naj prigovarja drugim, da bodo dali. Spoznanje, da je treba pomagati, se je rodilo v nas vseh. Pri nekaterih je prišlo to spoznanje malo prej, pri nekaterih malo pozneje, toda zdaj v tem času smo vsi navdani z njim. Vsa slovenska srca v Ameriki so zaplamljena s plamenom domovinske ljubezni. Vsi sloji ameriškega Slovencev so sklenili pomagati enemu največjih revežev sedanje vojne — slovenskemu trpinu.

Prihodni teden torej, v dneih od 23. do 30. julija, bodo Slovenci križem Združenih Držav darovali in nabirali milodare za reveže v slovenski domovini. Nabiralo se bode po vseh slovenskih naselbinah. Ali tudi v Jolietu? Gotovo.

Slovenska naselbina Joliet ne sme biti zadnja v tej plemeniti tekmi. Jolietški Slovenci in Slovenke so pokazali o vsaki dan priliki, da se zavedajo svoje slovenske narodnosti, da imajo srce odprto in roke odprte, kadar je treba pokazati krščansko ljubezen do bližnjega. In kdo je bližji našemu srcu, nego naši krvni bratje in naše krvne sestre, ki sedaj tako strašno trpe v naši stari domovini? Zatorej na dan in na plan vsi kot en mož! Vsi darujmo in nabirajmo prihodni teden! Vsak najmanjši dar bo hvalečno sprejet. Če nočete poslati milodarov v sklad svojega domačega lista, Amerikanskega Slovencev, pa pošljite kam drugam. Samo darujte in nabirajte, pa vam bo hvaležen ves slovenski narod.

Prihodni teden — darujte in nabirajte!

— Na obisku pri svoji teti, gospe Anton Nemanich, Raynor & Granite, se nabaja danes g. Matthew Slatinsky iz Chicago, ki je bil več let uslužben pri znani tvrdki Jos. Trimer in se pripravljajo sedaj za duhovski stan v Mt. Calvary, Wis.

— G. Anton Spelich je prišel zadnji teden v Joliet na pogreb svojega brata Fr. Spelicha iz daljnega Pueblo, Colo. kjer biva zadnjih 10 let.

— 12 črveljev široke obstranske tla, ke vendarle dobimo ob celem North Chicago streetu, ki drži mimo naše cerkve, urada K. S. K. J. in tiskarne A. S. Zadnji četrtek popoldne se je vršila v mestni zbornici posebna seja mestne uprave, ki je končno veljavno rešila to vprašanje. K javni seji so bili povabljeni zagovorniki in nasprotniki 12 črveljev širokega "sidewalka" ob N. Chicago streetu, kakor je bil predpisano po lanskem leto izdani mestni ordinanci ali odredbi. Bivši alderman Matthew Harney je bil edini, ki je zagovarjal 6 črveljev širok obstranski tlak. Njegovo stališče so izpodbijali gg. Maurice Stern, dr. M. J. Ivec, E. S. Munroe, John Stanton, J. O. Barrett in razni člani deputacije od severnega konca omenjene ceste, pod vodstvom bivšega aldermana Antona Nemanich. Nazadnje je g. Harney uvidel, da je premagan, in se je vdal. Pred zaključkom seje je bilo naznanjeno, da je ordinanca za 12 črveljev široki obstranski tlak obveljala in da bo delo izvršeno po njenih predpisih.

— Vročina se traja, že 17. dan izza poslednjega dežja. Toplomer kaže vsak dan do 100 stopinj. Za solnčarico je zbolelo večeraj več nadaljnjih oseb; dvanaest slučajev je bilo zgašenih zdravnikom. Zlasti trpe delavci v tovarnah.

— Umrl je vsled vročine za srčno kapjo James Merritt, 70 let star, veteran državljanske vojne, v Rockdalu v nedeljo popoldne.

— Utonil je v nedeljo pri kopanju v

Sprague's quarry blizu N. Broadway 17letni Ivan Schuster, rodom Hrvat, 1002 N. Chicago st. Kopal se je z več tovariši, ki ga niso mogli rešiti.

Butte, Mont., 12. jul. — Cenjeno uredništvo A. S. Zopet sem prisiljen primiti za pero, pa ne zaradi rajne "Lige", ampak v nasprotnem delovanju. Sicer ni moj namen zagovarjati ne "Glas Naroda", ne mr. Sakserja, a vkljub svoji volji sem te prisiljen storiti.

Včeraj namreč mi je neki rojak, ko smo bili precej "židane" volje, vrpel pod nos meni popolnoma tuj in neznan list "Prosveta", t. j. Glasilo brezverske slovenske jednote, in sicer št. 29 z dne 5. julija 1916.

List sem parkrat sem in tje obrnil in naletel sem na članek "Zakaj ne pomagava Avstrija" in zraven dopis iz St. Louis, Mo.

Ko bi omenjena dopisa izšla iz kakšne veleimljonske pisarne, bi jima ne bilo dosti zameriti; toda izšla sta izpod peres ljudi, ki so "največji" prijatelji človeštva (!), ljudi, ki je njih geslo "enakopravnost za vse" (!), "kapitalu smrt", "vladarjev in duhovnov ne potrebujemo" i. t. d.; od ljudi, ki so vsak trenutek pripravljeni razdeliti svoje lastno premoženje med reveže svoje ljudstva — — —

Sicer ne občenim mnogo s socialisti, a nekoliko so mi znane njih "blondre", toda čas mi sedaj ne dopušta vtikati se v to idejo. Vkljub temu sem prisiljen ugovarjati listu "Prosveta" ozir. njenemu dopisniku, kajti brez dvoma je izšlo oboje izpod enega peresa.

Stavim vprašanje: Ali ste Vi oni obljubljeni odrešniki, ki boste oteti svet "siromaštva, revščine in uboštva"? Ali ne vpijete po vaših brezbožnih listih: "Enakopravnost vsem", "Dol za vladarji!", "Kapital razdelimo med vse", dočim se vi s polno paro potegujete za dnevnik "Prosveta", da bo šlo več v socialistično bisago, to je v vaš "žep"?

Sedaj, ko se je nekoliko naših rojakov oz. listov vzdramilo in hočejo pomagati revnim ter po vojni prizadetim rojakom v stari domovini, na čelu jim "A. Slovenec", ter nadaljuje svoje človekoljubno delo, pa ste se oglašili vi — vi, ki hočete deliti kapital med "revne in bogate", vi, ki vam je "bratoljubje prva stvar" (Deveta briga. Op. pisatelja). — Sicer se mi je dosedaj preneumno zdelo pretresati "blondre" socializma, a po pregledu omenjenih listov mi je pretreslo mozeg in dušo.

Vprašam v imenu človeštva, v imenu vseh trpinov pod solncem: čemu se pa vi potegujete za svojo lastno kožo? Čemu ne razdelite svojih materialnih plač med svoje toli potrebne člane vaše brezverske jednote? In ako vam je res vaše geslo "Bratoljubje", čemu hočete preprečiti delo "usmiljenega Samaritana"? Čemu se pa vsiljuje kot človekoljubje, ko pa vkljub temu napolnjujete vaše nikdar polne žepce? Ako so se naši prvi listi (prvi A. S. in za njim drugi) namenili podpirati Slovence in njih sirote prizadete po vojni, čemu podirate delo, katero je neovrgljiva in potrebna ideja?

Pred menoj leži list: "The National Hibernian", to je glasilo irskega društva, št. 6 (junij) 1916. Ko sem le nekoliko pregledal dopise v tem listu, me je zabolelo v dno duše, in sicer: Koliko drugi narodi trtjujete za svoje rojake! Iz vseh mest velike ljudovlade pobirajo milodare za po vojski prizadete svoje rojake. V tem kraju so darovali posamezniki t. j. Irce od \$10 do \$50 in še več ter po celi Ameriki nameravajo prispevati s tisočaki in celo z milijoni, da olajšajo bedo svojih rojakov. Ko se je pa naših par listov oglašilo, da bi Slovenci prispevali za obstojo Slovenskega naroda v stari domovini, je prišel takšen protest in sicer v listu, kateri vpije na vsa usta "bratoljubje" in "enakopravnost" ter "bratsko ljubezen"! Ako ne bo storila Avstrija dovolj za Slovence, torej naj jih i drugi zapuste? Ali se ni že mnogokrat zgodilo, da je oče zavrgel lastnega otroka, pa prišel je drugi, tuj človek in ga je otel smrti-pogina? In sedaj, ako Avstrija res ne pomaga Slov. narodu, ali naj ga še njih lastni sinovi zapuste?!

Sedaj še le ste brezverski "prosvetljenci" pokazali vaše "dobro" srce.

Naj zastopuje. Edino še pripominjam: Kako daleč so zašli naši rojake, da pristopajo v tako brezversko družbo, kot je S. N. P. J. Kam jih bo zvočil njih brezverski list "Prosveta"? Koliko mladeničev je zapustilo svojo rodno hišo kot dobri kristjani, a zdaj pa po navodilih raznih agentov vstopajo v brezverska društva in tako zapuščajo vero, katero jim je njih dobra mati vcepila v njih mlada srca. M.

Calumet, Mich., 11. jul. — (Petdesetletnica C. & H. družbe). V prvi vrsti, predno se držim nadlegovati cenjene čitatelje A. S. z mogočimi dolgačnim čitvom, prošim, da mi isti odpuste in prezejo pisateljske napake, in naj imajo cenjeni bralci vsaj nekoliko potrpežljivosti, katera je tolikanj priporočena od raznih strani. Dasi nimam onega visokoletečega pisateljskega nimbusa s frazami prilaga-

jočimi se mojim spisom i. t. d., se vendar čutim sposobnega, da opišem slavnost C. & H. Co. ob 50letnici nje obstanka. Nisem stal ob vogalu kakke hiše, da bi sproti risal obrise procesije kot drugi poročevalci, zato pa sem tembolj v koraknjaju, katerega sem se udeležil, pobral vso glavnost parade. Začnem.

V jutru 8:30 zbrali smo se na določenem mestu, vsaki s svojo znamko, katere smo prejeli že 12. jul., in te znamke so bile različne: oni, kateri delajo manj kot 20 let, imeli so plave, od 20 do 30 rdeče, od 30 do 40 bele in od 40 do petdeset rumene; tako smo lahko poznali svoje, s katerimi smo bili odločeni. In v naše veliko veselje smo imeli prednost, biti med prvimi, dasi ni pri tem nobene razlike v koraknjaju. Če pa vpoštevam gašenje suhih grl ob prihodu na park (kar bote čitali nje) lahko rečem, da smo "trebili". Dosedaj vam niti niso povedali, da smo med potjo morali za pokoro piti vodo, katero smo po dobrodelnosti dobili od malih deklic. Že s tem čitate, da se je parada počasi in ustavljajoče spomikala. In kaj ne bi, ker nje dolgotrajnost je bila 3 kilometre, in v vsaki vrsti korakalo je 8 mož. Ni mi bilo mogoče videti konca ne kraja; množina ljudstva pa, katero je gledalo ter prodajalo žajala, bi ne mogel prešteti niti ruski pisatelj. Avtomobili, katerih nadležnost smo že sili, stali so prepolni ob strani ceste.

Na park smo prišli ob 11. uri (malo prej), toda čakati one zadnje nam je bilo mučno. Dasi je bil park okrašen z zastavami in drugimi, vendar krščanski človek hoče, da se malo pohladi z ono studenčnico, katere vsaki dan ne izvira. In mi, videli, da tudi na parku še ne izvira, krenili smo v razne gostilne. Ali tudi tam se ni moglo dobiti okrepčila, ker bilo je prepolno. Igralo je 5 godb. Ob 12. imeli smo obed, in pijača bila je od 12 do 5:30. Dasi se nisem nanašal v radovednosti, vendar rečem: vsa čast Slovincem in Hrvatim, da so se ohranili v treznosti in miru izobrazenosti. Po parku pa je bilo ženstva in moštva polno; eni so sedeli, eni pili i. t. d. O plesu in umetniem ognju vam pa natančno ne morem poročati, ker sem radi utrujenosti ostal doma, ker to se je vršilo ob 9. uri zvečer.

To je vse, kar vem danes. Druge malenkosti pa poročim drugo soboto, ker se ne upam g. ur. nadlegovati z romanom; in drugič nisem razpoložen za pisanje. John Grsich.

Ironwood, Mich., 14. jul. — Cenjeni g. urednik Am. Slovenca! Prosim Vas zopet, da uvrstite v predale Am. Slovenca ta dopis.

Lani je bil 4. julij mrzel, in sploh ves mesec julij. Dosti ljudi je bilo lani na 4. oblečeni v zimsko obleko. Letos je pa vse drugače. Vroče je pa tako že en teden, da se marsikomu koža speče od močno pekočega solca.

Dne 4. jul. smo šli, kot je bilo že omenjeno, na J. Ruppertovo farmo. Prišli smo nekoliko ob pol 4ih. Ob prihodu smo bili pozdravljeni s petjem. Prišli smo v hišo, nas je pozdravil prijatelj duh pečenke, na raznju pečenke; in iz "keldra" pa ječmenovec. Gospod Ruppe je nasekal 2 krožnika že omenjene pečenke, gospa Katie Ruppe pa zopet 2 krožnika drugega prigrizka; to je bilo samo za nas! V hiši je nastala pri pospravljanju tega božjega dara taka tišina, da se ni nič drugega slišalo kot cmokanje ust. Ko smo se pokrepčali in spočili, nas povabi hišna gospodinja, da si oglejmo njih farmo in letino. Tako smo si ogledali tudi hlev in orodje, vse v najlepšem redu. Tudi 3 štirinožne živalce smo videli. G. urednik, veste, tukaj v naši North Pabst Location se ne sme imeti teh živali, ker pravijo naši bossi, da je to nevarno za zdravje, pa ni res! G. Ruppe si je res v lepem kraju izbral svojo kmetijo. Bil je še komaj iz stare domovine prišel, in si kupil kos zemlje, in kot samec jo je izplačal. Pred 5. leti je pa prišla gospička Katie Price iz starega kraja in se je poročila z njo. In ni mu žal! Bog ju je obdaril z dvema krepkima fantkoma, Zane in Peter. Ko smo se v pomenku vračali od hlevov in letine, se zasliši strašno vpitje iz hiše: "Marš, ti nejsi za med ljudi, ven s tabo, mi te več nečemo", in bum-bum se sliši. Že obsojam v duhu pijačo ječmenovec in si mislim: hvala Bogu, da nisi v njegovih hlačah sedel, ravno tako bi mene puškali ven sedaj ko i njega. V tem mojem premišljevanju se sliši vpitje "ven, ven s tabo, takega kot si zdaj nečemo med sabo", in bomp je priletel ven, izprazen — halfer. Ravno takrat je ta presneti debeluh ven zletel, ko haš vprašam g. Ruppe, koga peha jo ven tako grdo. G. urednik, ali ni to strašno, da se človek tako hitro ustraši? Pa še praznega "kega"! Pelo se je pa zmerom, pri takem delu smo Slovenci vedno veseli. Kdo bi ne bil? Sedaj pa lepa hvala gospodu in gospe Ruppe za izvrstno postrežbo, in g. Marko Ostermanu, ki je tako dobro pečenko spekel, in g. Jos. Kure, ki je priskrbel toliko dobre kapljice, Blatzove-pive. Torej še enkrat lepa hvala vsem!

G. urednik se bode gotovo jezil nad tem dopisom, posebno če bo kaj vroče v njegovem uradu. Zato vam pa, g. urednik, svetujem, da si jezo potolažite s kozarcem piva! Pozdrav.

Naročnik.

P. S. Otroška mrtvoudnost v Ironwoodu. Dva otroka sta že umrla od te bolezn, samo eni, in to angleški družini. To novico nam je povedal mr. John H. Riddle. Ta bolezen se loti otroka samo v hrbtu, pravijo zdravniki.

Stotnik defraudant.

Iz Bukarešte je v spremstvu Sofije Manolescu, sestre mednarodnega hotelskega tatn, izginil stotnik Castris. Vzel je s seboj blagajno svojega polka. Poleg tega je bil svoje znanice in prijatelje opeharil za 200 tisoč frankov. Parček je stanoval nekaj časa v nekem hotelu v Budimpešti. Ko ju je iskala policija, sta bila že proč. Kdor Castrisa izroči oblasti, zasluži nagrado 2000 frankov.

Zakaj so Japonci močni?

Dasi so Japonci tako majhne postave, so telesno in dušno krepki in čili. K temu pri njih pripomore najbolj način, kako živijo. Veliko telovadijo in so zmerni v jedi in pijači. Japonci

loti otroka samo v hrbtu, pravijo zdravniki.

Sheboygan, Wis., 16. jul. — Zopet se moram oglašiti iz naše naselbine. Mesto Sheboygan je prijazno in snažno in lepo. Zato pa prihajajo iz vseh krajev semkaj iskati si sreče in veselja. Pa kaj, ker pa tukaj pri nas ni sama sreča, je tudi nesreča.

Dne 27. aprila je prišel semkaj v našo naselbino moj prijatelj in svak Anton Osterman iskat si sreče. Ali jo je našel? Ne vem. Delo je dobil pri Kohler Co. in je delal en mesec in pol. Potem pa je delo premenil in je delal pri Badger State Tanning Co. To je tovarna za izdelovanje usnja. Tukaj ga je pa dne 28. junija zgrabila neka mašina, ki se kaže notri mečejo, in ga je stisnila med neke "postne", ki je velika prostora samo 5 col in pol. Zmečkalo ga je tako neumljeno, da je v groznih bolečinah izdihnil svojo dušo. Našel je pa še veliko usmiljenje pri Bogu. V takih groznih bolečinah, pa se je še izpovedal in prejel svete zakramente. Bil je jako priljubljen mladenič.

Anton Osterman je bil star 21 let in 4 mesece. Doma je bil na Gorenjskem, vas Luže, fara Senčur pri Kranju, pošta St. Juri pri Kranju, po domače Kvansekovi iz Luž. Zapuščal tukaj v Ameriki dva po polu brata, v starem kraju pa mater in sestro in enega pravega brata in mislim, da se 4 popol brate. Dragi mi Tony! Uživaj ti večno veselje. Tukaj pa lahka ti tuj zemlja! Na veselo svidenje na drugem svetu, tam kjer ni nesreče, ne bitkosti, tam kjer je pravo veselje doma.

Komaj smo pozabili malo eno nesrečo, že se je pripetila druga! Dne 13. julija je dohitela velika žalost starše Alojzija in Ano Udovič. Izgubili so svojega najstarejšega sina Alojzija Udovič, star je bil 14 let. Rojen je bil na Dolenjskem, vas Črmošnjice, fara Stopiče. V Ameriko je prišel s svojo materjo pred sedmimi leti. Tukaj zapuščajo žalujoče starše in tri brate in eno sestro. Najstarejši za njim je v 7. letu. Potem lahko sklepamo, da je velika žalost za starše. Omenjeni Alojzij Udovič se je šel kopat s svojimi prijatelji v Sheboygan river. Njegovi tovariši so plavalji kaka dva bloka, on pa je ostal sam na mestu in se je utopil.

Tako sta dva mladeniča zapustila solzno dolino in se preselila v rajske višave. Tako lahko sklepamo, kaj da je človek tega sveta. Smrt ne izbira; ali si mlad, ali star, brez katerega njena kosa teče, nihče več ji ne uteče. Resnične so besede, ki so zapisane v svetem pismu: "Čujte in molite, ker ne veste ne ure ne dneva, kdaj vas pokliče mogočni Sodnik." Nobena pesem ni tako resnična kot je pesem: Človek, glej dognanje svoje: danes srečen si, vesel, jutri že ti zvon zapoje, truplo tvoje bo pepel.

K sklepu mojega dopisa pa pozdravljam vse čitatelje(ice) tega lista.

Jakob Prestor, zastopnik A. S.

Valley, Wash., 10. jul. — Slavno uredništvo Amer. Slovenca: — Prosim Vas, priobčite v tem listu par vrstic. Imeli smo veliko slavnost v fari sv. Jožefa na Svetega Rešnjega Telesa dan. Napravili smo miz in okrasili s cvetlicami, in sv. Jožefa altar je bil tako lepo okrašen z raznimi cvetlicami, da je dišeč duh puhtel od njih po celi cerkvi. To je bilo najlepše. Streljali smo pa tako, da se je vse treslo, pa le z dinamitovimi žrebli, ker tu ne moremo dobiti mozarjev. Peli smo latinski, pa tudi slovenski, da je bilo zares lepo, pa vendar smo še precej daleč od devetih nebes, še precej dalje, kakor je Nemec od Pariza.

Zdaj pa naznanimo žalostno novico. Dne 1. julija nas je zapustil naš župnik, gospod Fjnsi. Nas je več v fari, da to obžalujemo; pa jih je tudi veliko takih, da privoščijo in ki so vzrok tega, da je g. župnik zapustil ta okraj. Pa moramo reči, da nas je natančno učil krščanski nauk. Gospod je hotel, da bi se natančno in prijazno gospodarilo v cerkvi, pa ni tega dosegel. Velikokrat je bila pridiga: Ljubi svojega bližnjega kakor sam sebe, — ali žalilob pa to ni pomagalo nič. Ljudje so postali zmeraj bolj sovražni, tako da so pregnali župnika, pa še več krščanskega ljudstva. Zdaj so začeli sovražiti nedolžne cvetlice; če jih kateri prinese v čast Bogu na altar, obetajo, da jih bodo ven vrgli.

Pa kljub vsemu temu se letina obeta dobra. Imeli smo dosti dežja, zdaj je pa vreme toplo.

K sklepu tega dopisa pozdrav vsem zavednim Slovincem in g. uredniku, in želimo, da bi ta list postal dnevnik.

Radovednež.

Stotnik defraudant.

Iz Bukarešte je v spremstvu Sofije Manolescu, sestre mednarodnega hotelskega tatn, izginil stotnik Castris. Vzel je s seboj blagajno svojega polka. Poleg tega je bil svoje znanice in prijatelje opeharil za 200 tisoč frankov. Parček je stanoval nekaj časa v nekem hotelu v Budimpešti. Ko ju je iskala policija, sta bila že proč. Kdor Castrisa izroči oblasti, zasluži nagrado 2000 frankov.

Zakaj so Japonci močni?

Dasi so Japonci tako majhne postave, so telesno in dušno krepki in čili. K temu pri njih pripomore najbolj način, kako živijo. Veliko telovadijo in so zmerni v jedi in pijači. Japonci

vojak ima železne mišice in izvrsten spomin. Pravijo, da jim najbolj koristila obila raba vode. Precej jo spijejo, še bolj se pa kopljejo. Kopeljo se vsak dan in tudin ajrevnejši sloji so zelo snažni. Najraje rabijo gorke kopeli, na te pa mrzle tuše. Udnice Japonci ne poznajo. Mnogo se kretajo v prostem zraku, alkoila in tobaka uživajo jako malo.

NAZNANILO IN ZAHVALA.

S tem naznanjamo žalostno usodo, katere nas je zadela. Dne 13. julija popoldan se je šel naš ljubljani sinček oziroma brat

ALOJZIJ UDOVIČ

s svojimi tovariši sošolci kopat v tukajšnjo reko (Sheboygan river). Usoda pa je hotela, da je utonil ob tretji uri popoldan, in ob pol šesti uri so ga dobili iz vode mrtvega. Njegove zemeljske ostanke smo izročili materi zemlji dne 15. julija na Severnem katoliškem pokopališču v Sheboyganu.

Pokojujnik je bil star 14 let, rojen v Črmošnjicah, fara Stopiče na Dolenjskem. V Ameriko je prišel pred sedmimi leti s svojo materjo k svojemu očetu. Tukaj zapuščajo očeta in mater, tri brate in eno sestro. Da je bil priljubljen pri vseh, posebno pri svojih sošolcih, je pokazal njegov zadnji spoved na pokopališču. Vsi slovenski šolarji in šolarice v spremstvu častitih šolskih sester, katere se mudijo tukaj na počitnicah, so ga spemili na pokopališču.

Vsled tega se tem potom vsem darovalcem vencev in rož lepo zahvaljamo, tako tudi vsem udeležencem pri pogrebu.

Hvala našemu častitemu župniku Rev. Jakob Černetu, ker je daroval v. mašo zadušnico in ker je pokojnikovo truplo blagoslovil in spemil na pokopališču.

Zahvaljujem se vsem prijateljem in znancom in končno vsem, ki so prišli pokojnika obiskat, ko je ležal na mrtvaškem odru, ter vam ključem: Bog vam stotero povrni!

Mir in pokoj njegovi duši ter veselo svidenje nad zvezdami!

Žalujoci ostali:

Alojzij in Ana Udovič, starši.
Henrik, Herman, Toni, bratci.
Marija, sestrica.
John Udovič, stric.

Sheboygan, Wis., dne 17. julija 1916.

LOKALNI ZASTOPNIKI(ICE)

"A. S."

Allegheny, Pa.: John Mravintz.
Aurora, Ill.: John Kočevar.
Aurora, Minn.: John Klun.
Bradley, Ill.: Math. Stefanich.
Bridgeport, O.: Jos. Hochevar.
Chicago, Ill.: Jos. Zupančič.
Calumet, Mich.: John Gosenca.
Cleveland, O.: Jos. Russ in Leop. Kušljan.

Chisholm, Minn.: John Vesel.
Collinwood, O.: Louis Novak.
Delmont, Pa.: Jos. Pavlich.

Denver, Colo.: George Pavlakovich.
Ely, Minn.: Jos. J. Peshel.
Enumclaw, Wash.: Jos. Malnerich.
Gilbert, Minn.: Frank Ulchar.

Gowanda, N. Y.: Frank Zore.
Great Falls, Mont.: Mat. Ulrich.
Hibbing, Minn.: Frank Golob.

Houston, Pa.: John Pelhan.
Indianapolis, Ind.: John Radež.
Iron Mountain, Mich.: Louis Beret.

Ironwood, Mich.: M. J. Mavrin.
Kansas City, Kans.: Peter Majerle.
La Salle, Ill.: Anton Castello in Jakob Juvancic.

Lorain, O.: Jos. Perušek.

Lowell in Bisbee, Ariz.: John Gričar.
Milwaukee, Wis.: John Vodovnik.

Moon Run, Pa.: John Lustrik.
Newburg (Cleveland): John Lekar.

Peoria, Ill.: M. R. Papich.
Pittsburgh, Pa.: Anton Sneller.

Pittsburgh, Pa.: Urh R. Jakobich.
Pueblo, Colo.: Mrs. Mary Buh.

Rock Springs, Wyo.: Leop. Poljan.
Sheboygan, Wis.: Jakob Prestor.

So. Chicago, Ill.: Frank Gorenitz.
Springfield, Ill.: John Pernel.

Soudan, Minn.: John Loushin.
So. Omaha, Neb.: Frank Kompare.

Stambaugh, Mich.: Aug. Gregorich.
Steelton, Pa.: A. M. Papich.

St. Joseph, Minn.: John Poglajen.
St. Louis, Mo.: John Mihelich.

Valley, Wash.: Miss Marie Torkat.
Waukegan, Ill.: Matt. Ogrin.

West Allis, Wis.: Anton Skerjanc.
Whitney, Pa.: John Salmich.

Willard, Wis.: Frank Perovšek.
Youngstown, O.: John Jerman.

V onih naselbinah, kjer zdaj nimamo zastopnika, priporočamo, da se zglašijo kdo izmed prijateljev našega lista, da mu zastopništvo poverimo.

Želeli bi imeti zastopnika v vsaki slovenski naselbini.

Uprav. "A. S."

Nervozni ljudje

nam bodo hvaležni, ako jim naznanimo, da se jim bo zdravje čudovito zboljšalo in živčevje pokrepilo — ako uživajo

SEVERA'S NERVOTON

(Severov Nervoton) takoj na prvi prikaz živčne nepravilnosti. To zdravilo je bilo že popolnoma preiskuseno ter je izkazalo svojo vrednost pri zdravljenju živčnih nepravilnosti. Donaša hitro olajšbo v slučajih

DUŠEVNE POTRTOSTI, NESPEČNOSTI ALI INSOMNIJE, ŽIVČNE ONEMOGLOSTI, HISTERIJE ALI NERVOZNOSTI.

Cena \$1.00

Pišite po naš cirkular: "SEVEROV NERVOTON. — Kdaj in kako ga rabiti. Razpošiljamo ga zastoj.

Severovi pripravki so napredaj v lek

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen l. 1891.

Prvi, največji in edini slovenski katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družbe sv. Družine.

Izdaja ga vsaki turek in petek Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba Inkrp. l. 1899.

v lastnem domu, 1006 N. Chicago St. Joliet, Illinois.

Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina:

Za Združene države na leto.....\$2.00
Za Združene države za pol leta.....\$1.00
Za Evropo na leto.....\$3.00
Za Evropo za pol leta.....\$1.50
Za Evropo za četrto leta.....\$1.00

PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljke naj se pošiljajo na:

AMERIKANSKI SLOVENEK
Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznani POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.

Dopise in novice pričujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo.

Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglase pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEK
Established 1891.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays by the

SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO.
Incorporated 1899.

Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

CERKVENI KOLEDAR.

23. jul. Nedelja Liborij, škof.
24. " Ponedeljek Kristina, dev. m.
25. " Torek Jakob, apostol.
26. " Sreda Ana, mati M. D.
27. " Četrtek Pantaleon, muč.
28. " Petek Inocencij, papež.
29. " Sobota Marta, dev.

ŠESTA NEDELJA PO BIN-KOŠTIH.

Kako pridobiti božji blagoslov.

Gospod je blagoslovil par kruhov se svojo vsemogočno roko in pomnožili so se tako, da se je moglo z njimi nasiti več tisoč ljudi. Brez Jezusovega blagoslova bi to prav gotovo ne bilo mogoče. Tako je tudi za naše življenje in delovanje vevlačno, da počiva božji blagoslov nad nami. Sicer ne deluje ta blagoslov vedno čudežno, vendar pa radi tega ni nič manj brez pomena. Pregovor pravi, da je na božjem blagoslovu vse leželo. Kraljevi pevec pa kar naravnost trdi: "Ako Gospod ne zida hiše, se zastonj trudi, kateri jo ozidajo; ako Gospod ne varuje mesta, zastonj čuje, kdor ga varuje." Zato je sila potrebno, da se trudimo zaslužiti božji blagoslov. Kako si ga bomo torej pridobili?

Ako hoče pridobiti božji blagoslov mora ljubiti delo. Bog je naložil človeku delo kot ožjo dolžnost. "V potu svojega obraza boš kruh jedel, dokler se ne povrneš v zemljo, iz katere si vzeti." Delo svojih rok boš vžival; blagor tebi, in dobro ti bo." Se le ako človek stegne svoje roke k delu, če stegne božja roka k blagoslovu. Stori ti svoje in Bog bo storil svoje. Tukaj imamo vzrok, zakaj nekateri nikdar nimajo uspeha; zato ker mrzijo delo in se ga izogibljajo in ako delajo, delajo le navidezno brez prave resnosti. Kako nejevoljno in površno opravljajo marsikatera žena svoje hišne opravilo, marsikateri kmet svoje poljsko in rokodelsko svoje ročno delo. Bog pa ne more blagosloviti površnosti in lenobe, marveč pridnosti in rednosti.

Drugi pogoj božjega blagoslova je posvečevanje nedelj in praznikov. Bog je v starem zakonu blagoslovil in posvetil soboto, ki je imela biti za Izraelce studenec sreče in blagostanja. Gospod je izpolnil obljubo, katero je dal rekoč: "Praznujte moje sobote, in spoštujte moje svetitve. Jaz sem Gospod. Ako bote po mojih postavih živeli, in moje zapovedi spolnovali in se po njih ravnavali, vam bom dajal dež ob svojem času, in zemlja bo rodila svoj sad, in drevje bo napolnjeno se sadjem. Mlatve bo segala do trgatve, in trgatve bo segala do žetve, in jedli bote do siteda svoj kruh, in prebivali bote brez strahu v svoji deželi. Dal vam bom miru po vaših pokrajinah;

spali bote, in nobenega ne bo, kateri bi vas strašil." Kar velja o soboti v stari zavezi, velja o nedelji v novi zavezi. Kako more on, ki skrni Gospodov dan pričakovati, da ga bo Bog blagoslovil? Kdor iz časnih ozirih skrni nedeljo z delom ali pa z zamerjenjem božje službe, bi se, ako bi mu Bog še blagoslov dajal, le še bolj pogreznil v časne, minljive reči. Nikar se ne čudi, ako skrni nedeljo in potem ni božjega blagoslova v tvoji hiši.

Ako hoče pridobiti blagoslov božji, mora natančno spoštovati četrto božjo zapoved. "Spoštuj očeta in mater, da boš dolgo živel in ti bo dobro na zemlji." Bog sam obeta svoj blagoslov onim, ki spoštujejo to zapoved. Poglejmo še par izrekov sv. pisma iz Sirahove knjige, ki pravi: "Otroci, poslušajte očeta povelja, in tako delajte, da vam bo dobro. Kdor svojo mater spoštuje, je kakor on, ki zaloga nabira. Z dejanjem in v besedo in z vsim potrpljenjem spoštuje svojega očeta, da njegov blagoslov nad te pride. Očetov blagoslov utrjuje otrokom hišo, materina kletva pa jih do tal podira. Sin, podpiraj starost svojega očeta, in ne žali ga v njegovem življenju; in ako mu pamet peša, mu zanašaj, in ne zaničuj ga v svoji moči; kakaj usmiljenje do očeta ne bo nikdar pozabljeno." Krasne obljube, ki so se že tisoč in tisočkrat nad dobrimi otroci spopolnile in se še vedno spopolnjujejo. Nasprotno pa veljajo onim, ki žalijo zaničujejo svoje stariše strašne besede: "Proklet bodi, kdor ne spoštuje svojega očeta in svoje matere." Tudi glede tega nam ne manjka žalostnih zgledov. Večkrat vidimo, kako sledi za petami preletstvo in nesreča onim, ki so se pregrešili zoper četrto božjo zapoved.

Ako si hoče pridobiti božjega blagoslova, bodi usmiljen do svojega bližnjega in radodaren do ubogih. "Kdor je nagnjen k usmiljenju, bo oblagodaren; ker od svojih kruhov da revežu." Kdor prevzame Boga skrb za uboge, temu bo Gospod gotovo skazal usmiljenje. Zato imamo skoraj v vseh jezikih pregovor, da milosrčna jesti obrest. Rad dajaj torej vbojajme, zlasti ne pozabi ubožnih sirot! Kadarkoli je oznanjena kolekta za sirote daj obilno! Boljšega dela, piše znani pisatelj Alban Stolz, ne moreš storiti kakor, ako vzameš za svojega otroka, ki nima očeta in matere.

Slednjič, ako hoče dobiti blagoslov božji, drži se zvesto sv. cerkve, ki ima v svoji zakladnici vse zveličanje in ves blagoslov svojega božjega ustanovitelja. Nauki, katere ona uči in milosti, katere ona deli in zasluge njegovega britkega trpljenja in njegove grenke smrti, ki so njenemu varstvu izročene, so vir blagoslova in sreče. Sv. cerkev je največja dobrotnica človeštva.

Ali ni cerkev zemlja, ki je postala v verskem, nravnem in družabnem življenju prava puščava, spreminila v kraj blagoslova in blagostanja? Ali ni ustanovila na razvalinah paganskega sveta boljšega in lepšega? Ali ne deli sv. cerkev tudi dandanes še dobro in ne samo duhovnih marveč tudi časnih? Čim zvesteje in čim tesneje se okleneš sv. cerkve in čim pogostejše sprejemaš njene zakramente, tim več blagoslova imaš pričakovati od nje. Kajti vedno ostanejo resnične besede sv. pisma, ki pravi: "Tšite tedaj naj poprej Božjega kraljevstva in njegove pravice, in vse drugo vam bo privrženo."

Spolnui, dragi bravce te pogoje in skusil boš sam, da bo nad teboj in vsim tvojim početjem počival božji blagoslov. Tudi tedaj, ne bo brez poskušanj, kakor jih je moral prestati čednostni egiptovski Jožef; toda tudi se bodo tebi, kakor so bile njemu, vir in studenec še večjega blagoslova.

(REV. J. P. *)

*) Ta nauk ni samostojno moje delo, marveč je skoraj dobesedna prestava iz knjige P. Mat. Bremscheid: Sonntags predigten.

KRUH, KATERI JE PRAVA HRANA.

Priobčuje Rev. J. Plaznik.

Če bi bili pričujoči gotovega dne v tretjem letu Zveličarjevega javnega delovanja pri Galilejskem jezeru, bi bili videli občudovanja vreden prizor. Kristus stoji v dolini med gorami in jezerom, množice pa se zbirajo iz vseh delov pokrajine, da vidijo Čudodelca. S seboj vodijo sorodnike in prijatelje, kateri so ali gluhi, ali slepi, ali mutasti, ali hromi, in jih polagajo pred noge Jezusove. Godi se čudež za čudežem; samo dotakne se jih in bolniki ozdravljajo; ljudstvo pa se čudi in časti Boga.

Množica sili proti jezeru. Žene jih privlačnost Gospodova in gorečnost, da bi slišali Njegovе nauke. Gospodovo prijazno oko se ozira na vse.

"Množica se mi smili," pravi svojim učencem, "ker so z menoj že tri dni in nimajo ničesar jesti; ne bom jih odposlal lačne, da ne omagajo na potu; kajti nekateri so prišli od daleč."

"Kdo naj jih nasiti s kruhom v puščavi," vprašujejo apostoli.

"Koliko kruhov imate?"

"Sedem, in nekaj rib."

Zveličar veli tedaj množici, da se vsedejo na travo. Kakor že preje, vzame kruh in ribe, zahvali Boga in jih izroči apostolom, kateri sede v osredju. Ljudstvo, štiri tisoč moških, žensk in otrok, je štiri kruhe in nekaj rib, dokler se ne nasitijo. Ko so

pobrali ostanki, bilo jih je sedem jerbavcev.

Tako se je zgodilo drugi čudež s kruhom in ribami. Podoben je prvemu, le veličastnejši je, kar kaže, da je Jezus hotel na poseben in tolažilni način pokazati lastnosti Božje evharistije. Prva pomnožitev kruhov se je morda zgodila ravno tam in je tudi podoba presv. Rešnjega Telesa. Jasna obljuba, katero je storil v shodnici v Kafarnavmi, da bo dal Svoje meso v jed, kaže tudi na sv. obhajilo. Druga pomnožitev pa jasno kaže lastnosti one hrane, katero hoče zapustiti svoji cerkvi v teku enega leta.

Kako zelo smo bili mi podobni tej lačni in revni množici ob Galilejskem jezeru, dokler se nismo posluževali vsakdanjega sv. obhajila. Potniki smo po puščavi, kjer se najde malo kruha. Naše duše niso bile samo slabe in brez življenske moči, ker niso imele dovolj redilne hrane, ampak bili smo tudi duševno slepi, hromi, mutasti in gluhi. Naše oči so bile prekalne, da bi videli pravo pot; naše noge preslabotne, da bi hodili po njej; naše roke so bile hrome, da nam je bilo dobro delo pretežko; naše ušesa so bila gluha za glas Božji in naš jezik se je zapletal, da nismo mogli prav moliti.

Naš Zveličar pa je razumel našo revščino, se je usmilil in začel vabiti k pogostnemu sv. obhajilu. Videli smo željo, da hočemo biti blizu Njega, da smo goreči, da bi slišali Njegovo besedo; vedel je dobro, kako dajavo smo prišli. Videli je, kako smo bili revni, trudni, bolani, potrti in kako so naše duše potrebovale hrane. Tedaj je zaklical poln sočutja: "Ne bom jih odposlal lačne, da ne omagajo na potu, ampak preskrbel jih bom vsako jutro s kruhom z nebes, kateri ima vse hranilne snovi in prijetnosti za okus." Svojemu namestniku na zemlji, Piju X., je rekel ravno iste besede, katere je govoril učencem pri Galilejskem jezeru: "Dajte jim jesti." Ta je razširil določbo o vsakdanjem sv. obhajilu. Nič posebnega ni zato? Za katoličane vseh stanov in vseh stališč, če gredo k mizi Gospodovi vsak dan, ker je pravi namen in stanje brez smrtnega greha edini pokoj za vreden sprejem sv. obhajila. Kakor je Zveličar nasilil "štiri tisoč moj, poleg žen in otrok" oni dan v puščavi, tako tudi skrbí sedaj za milijone mož in žen, mladeničev in deklet ter otročičev, da dobivajo hrano pri oltarju krščanstva ne le enkrat na teden, ampak vsak dan.

Koliko bolj hranilen je tudi ta kruh, kakor pa predpoda. Sedem jerbavcev je ostalo tedaj od večerje v Galileji, potem ko so bili vsi nasičeni. Kakor je Božji blagoslov pomnožil kruh, tako tudi prinesejo besede, izgovorjene pri povzdigovanju, kruh za naše duše iz nebes v toliko množini, da je treba brez števila ciborijev, kjer se hranijo ostanki v tabernaklih, potem ko so bile naše duše nasičene.

Ne samo kruh, katerega je Gospod blagoslovil, ampak tudi ribe značijo presv. evharistijo. Riba se pravi po grško "ichtis". Naredimo iz vsake erke eno besedo; tako bomo dobili v grškem Iesus Chrostus Theu Ios Soter, kar se reče po naše Jezus Kristus. Božji sin, zveličar. Dandanes se rabimo te začetnice za Božje ime, namreč I. H. S.; to so namreč začetne črke prvih dveh in zadnjega izmed gori navedenih peterih besedi. Tri črke toraj, I. H. S., katere rabimo za Jezusovo ime, pomenijo Jezus Kristus, Zveličar. Podoba ribe, katero se večkrat najde v katakombah, je značila presv. Rešnje Telo onim, kateri so to razumeli. Abercij, škof v drugem stoletju je postal iz Frigije v Rim in pravi, da je povsod dobil v hrano "Ribo iz studenca, imenitno, čisto". Pektirij, neki drugi kristjan "govori o Ribi kot sladki duševni hrani, katero je pripravil 'Zveličar svetnikov'."

Kdo so bili možje, žene in otroci, kateri so hiteli na obalo Galilejskega jezera, da slišijo besedo Gospodovo?

Navidezno reveži. To se vidi iz tega, ker jim je zmanjkalo popotnice, katero so s seboj prinesli. Za reveže je bil kruh pomnožen. Ali ni sv. evharistija, katero predstavlja, posebno kruh za reve. Ali se ravno zavoljo njih ne zgodi čudež pri spreminjevanju? Reveži najbolj čislajo presv. Rešnje Telo, ker se bolje zavedajo svoje potrebe. "Reveži bodo jedli, in bodo nasičeni." Njihova revščina je prva pravica do Božje obilnosti. Kateri najbolj potrebujejo vsakdanjega obhajila, dobijo od njega največ dobička; kajti čim milejše prosijo siromak, tem več dobi.

(Nadalje prihodnjih.)

KONVERZIJA ANGLIJE.

Pred nekaj časa je razpravljal to temo, kakor je bilo brati v "Basler Volksblattu", v Liverpoolu na Angleškem znani angleški pisatelj in konvertit Hugh Benson. Kdo pa je ta Benson? Robert Hugh Benson je sin angleškega nadškofa v Canterbury in primasa Angleške, znanega učenjaka Edvarda Whitea Benson. Robert Benson je ena najmarkantnejših oseb v angleškem kulturnem in znanstvenem svetu. Leta 1903 je konvertiral, v naslednjem letu je postal duhovnik in potem je izdal romane, ki so vzbudili med izobraženim svetom prav posebno pozornost, namreč: The Kings Achievement, The Queens Tragedy, By what Authority. (Delo kralja, tragedija kraljice, s katero pravico.) Njegovo največje epohalno delo pa je "Gospod sveta", prevel iz angleščine H. M. Sama. Friderik Pustet, Regensburg, Rim etc., 527 str., 3/60 Mk. Glede kompozicije, invencije idej, glede izpeljave svojega načrta, je nekaj velikaneskega.

Ta velikan na polju prave je govoril v Liverpoolu; med drugim je rekel in prerokoval: Angleška bo v osvojitvi sveta po sv. kat. cerkvi igrala zelo veliko in veliko vlogo. On meni, da bodo v kakih 20 letih postale vse krščanske države katoliške. Protestantsizem kot sistem je že takorekoč odpravljen... Bog daj, da bi imel prav. Na misel mi pride, kar sem bral v Frigurgu v konviktu Salesianum na eni karti, kjer so označene evropske države glede vere. O Angleški se bere: Revertit Anglus, to je Anglež se bo izpreobrnil, podal v naročje sv. katoliške cerkve. To velja o Angleški in Škotski, a o Irski pa se bere: Non mergitur Ilibernia. Poglejmo še nekatere druge evropske države, o katerih tudi prerokuje Benson, da bodo postale katoliške: Mitescit Scandinavia, sanatur Islandia, albescit Oriens (balkanske države), spes Slavonia (Rusija)... o Rimu pa: non tollitur Roma. Koliko velja to prerokovanje in kdaj se bo uresničilo, to ve le Bog; zato o tem ne govorimo. Kdor zasleduje moderni tok Angleške, vidi, kako zapuščajjo vedno bolj in bolj anglikansko vero ter obračajo svoje oči na Rim, od koder jim more zasijati žarek večne resnice. Gotovo, kdor študira zgodovino, organizacijo sv. katoliške cerkve, zgodovino in razvoj papeštva ter primata, mu gotovo imponira, posebno pa trezno mislečemu Angležu. Tako je bil n. pr. Macauley (1800—59), slavn angleški historik in pisatelj, popolnoma očaran, ko je premišljeval organizacijo in mišljenje rimske cerkve. Ni mogoče najti na svetu dela človeškega razuma, pravi nadalje, da bi nas v toliko meri sililo k občudovanju kakor pa kat. cerkev. Konverzije na Angleškem so na dnevnem redu. Skoraj vsak dan se bere, kako ta ali oni zapusti anglikansko vero ter se poda v naročje kat. cerkve. Trdno upamo, da bodo te konverzije kakor svitile zvezde, ki bodo tudi onim, ki se tavajo v temi krivoverstva, kazale edino pravo pot, ki pelje v življenje, ako nas vse ne vara, kolikor se pač da spoznati iz sedanjega vsakega življenja moderne Angleške, bodo pri-

Predsednik:.....Dr. Jakob Seliškar, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Podpredsednik:.....G. Josip Dunda, 704 Raynor ave., Joliet, Ill.

Tajnik in duhovni vodja: P. Kazimir Zakrajšek O. F. M., 21 Nassau Ave., Brooklyn, N. Y.

Vsa pisma, pristopnina naj se naslavlja: "Zveza Katoliških Slovencev", 11 Nassau Ave., Brooklyn, N. Y.

šji časi, ko se bo po celem angleškem kraljestvu s častjo izgovarjalo ime rimskega papeža; kajti angleški narod, ki je bil s silo in z brutaliteto pohotnega kralja Henrika VIII. potegnen v šizmo, željno pričakuje onega veselega dne, ki bo začetek nove katoliške vere na Angleškem. — P. H. K.

DOLOČBE MEDNARODNEGA PRAVA O VOJNI.

Mednarodno pravo ureja medsebojne dolžnosti in pravice k mednarodni pravni skupini spadajočih držav glede izvrševanja državne oblasti. V začetku je obsegala ta mednarodnopravna skupina "krščanske evropske" države, sčasoma se je pa raztegnila preko Evrope, tako so se leta 1783. pridružile Severnoameriške Združene države, tekom 19. stoletja so sledile vse samostojne države južne in srednje Amerike. Danes obsega ta skupina tudi po celi zemlji raztresene kolonije evropskih sil in krščanske države v drugih delih sveta, tako Liberijo, Abesinijo, državo Kongo; napol je sprejeta v to skupino tudi Turčija in od 17. julija, oziroma 4. avgusta 1899 je v njej tudi Japonska.

Vse države "mednarodnopravne skupine" tvorijo v tem oziru nekako drugo, ki je spoznala, da je za ohranitev kulture pa tudi za skupne koristi potrebna ureditev različnih medsebojnih zadev enkrat za vselej, brez ozira na morebitno prijateljstvo ali sovražstvo med njimi. Seveda se preko teh dogovorov lahko prijateljske države dogovore in sklenejo še mnogo več kot je obseženo v teh določbah mednarodnega prava.

Mednarodno pravo ima čisto izreden značaj. Kadar sicer mislimo ali govorimo o pravu, mislimo obenem na državo, ki ima moč in oblast, da svoje pravo z močjo in oblastjo uveljavi, ki vsakega, kdor prekoraci meje, ki jih določa kazensko pravo, kaznuje z denarno globo, ječo ali celo z visilicami, ali vsakega, ki noče priznavati določb zasebnega prava, lahko v to prisili z eksekucijo z rubežijo. O vsem tem pri mednarodnem pravu ne more biti govora.

Jregreši se proti določbam mednarodnega prava vedno le država in za doščenje za krivice proti mednarodnemu pravu kot prizadeta more zahtevati tudi le država, dasi so dejanski krivci samoposebi umevno le državljani ali državni uradniki ali pa vojniki in prizadeti večinoma tudi le državljani ene ali druge države. To pa zato, ker vsak državljan more iskati in zahtevati pravice le v svoji državi in od svoje države, od tuje države jo more terjati zanj le njegova država, in država pa ravno tako s svojo oblastjo more izsiliti pravico samo od svojih državljanov, in če hoče doseči pravico od državljanov tuje države, se mora obrniti za posredovanje na vlado dotične države.

V mirnih časih se prestopkov proti mednarodnemu pravu sploh ne zgodi veliko, kar se jih pa, se navadno izlepa poravnava. Država, katera, oziro-

ma katere državljani so zakrivali kak tak delikt, mora predvsem, kolikor je sploh mogoče, storjeno krivico popraviti, v težjih slučajih mora država celo dati zadoščanje, n. pr. izreči užaljeni državi obžalovanje, salutirati zastavi užaljene države, strogo kaznovati dejanske krivce itd. Če je kaka nevarnost, da se krivično dejanje ponovi, mora dati država primerno jamstvo, da se to ne bo več zgodilo.

Če pa država noče dati dolžnega zadoščanja, se to lahko posredno ali neposredno izsili. V prvi vrsti se lahko obrneta državi na mirovno razsodišče, ali pa država odgovori na krivico s krivičnim pritiskom, n. pr. postopa z državljani dotične države na enak način, kot zadnje sredstvo proti prestopkom mednarodnega prava pa služi vojna.

Za sedanjí čas so posebno zanimive določbe mednarodnega prava o vojski. Uveljavljenje teh določb je posebnost, ker skrajno sredstvo vojska tu ne pride več v poštev, ker je ta že itak tu, tudi vpliv drugih držav veliko manj kot sicer, ker je velika večina evropskih veseli v vojno zapletena. Skeptiki so vsled tega nad mednarodnim pravom kar obupali, zlasti ker so se takoj po začetku vojne začele prelamljati važne mednarodne garantirane določbe, vendar se je tekom vojske pokazalo, da imajo določbe mednarodnega prava tudi v tej svetovni vojski velikanek pomen.

Vse mednarodno pravo nima namreč svojega vira samo v potrebi in koristi držav samih, ampak so tudi izraz ljudskega čutenja in mišljenja narodov, ki imajo na krščanstvu slonečo kulturo. Državne koristi in potrebe ščitijo države same, kulturne vrednote pa imajo za zaščitnika ljudsko mnenje in moralni čut. Vsaka država, če ji je le mogoče, upošteva javno mnenje ne samo v tuji državi, ampak tudi v svoji lastni. Če se ljudstvo in vojska zavedajo, da se bore za pravično stvar in da se v vseh slučajih v njihovi ljudskega čutenja in mišljenja narodov, ki imajo na krščanstvu slonečo kulturo. Državne koristi in potrebe ščitijo države same, kulturne vrednote pa imajo za zaščitnika ljudsko mnenje in moralni čut. Vsaka država, če ji je le mogoče, upošteva javno mnenje ne samo v tuji državi, ampak tudi v svoji lastni. Če se ljudstvo in vojska zavedajo, da se bore za pravično stvar in da se v vseh slučajih v njihovi ljudskega čutenja in mišljenja narodov, ki imajo na krščanstvu slonečo kulturo. Državne koristi in potrebe ščitijo države same, kulturne vrednote pa imajo za zaščitnika ljudsko mnenje in moralni čut. Vsaka država, če ji je le mogoče, upošteva javno mnenje ne samo v tuji državi, ampak tudi v svoji lastni. Če se ljudstvo in vojska zavedajo, da se bore za pravično stvar in da se v vseh slučajih v njihovi ljudskega čutenja in mišljenja narodov, ki imajo na krščanstvu slonečo kulturo. Državne koristi in potrebe ščitijo države same, kulturne vrednote pa imajo za zaščitnika ljudsko mnenje in moralni čut. Vsaka država, če ji je le mogoče, upošteva javno mnenje ne samo v tuji državi, ampak tudi v svoji lastni. Če se ljudstvo in vojska zavedajo, da se bore za pravično stvar in da se v vseh slučajih v njihovi ljudskega čutenja in mišljenja narodov, ki imajo na krščanstvu slonečo kulturo. Državne koristi in potrebe ščitijo države same, kulturne vrednote pa imajo za zaščitnika ljudsko mnenje in moralni čut. Vsaka država, če ji je le mogoče, upošteva javno mnenje ne samo v tuji državi, ampak tudi v svoji lastni. Če se ljudstvo in vojska zavedajo, da se bore za pravično stvar in da se v vseh slučajih v njihovi ljudskega čutenja in mišljenja narodov, ki imajo na krščanstvu slonečo kulturo. Državne koristi in potrebe ščitijo države same, kulturne vrednote pa imajo za zaščitnika ljudsko mnenje in moralni čut. Vsaka država, če ji je le mogoče, upošteva javno mnenje ne samo v tuji državi, ampak tudi v svoji lastni. Če se ljudstvo in vojska zavedajo, da se bore za pravično stvar in da se v vseh slučajih v njihovi ljudskega čutenja in mišljenja narodov, ki imajo na krščanstvu slonečo kulturo. Državne koristi in potrebe ščitijo države same, kulturne vrednote pa imajo za zaščitnika ljudsko mnenje in moralni čut. Vsaka država, če ji je le mogoče, upošteva javno mnenje ne samo v tuji državi, ampak tudi v svoji lastni. Če se ljudstvo in vojska zavedajo, da se bore za pravično stvar in da se v vseh slučajih v njihovi ljudskega čutenja in mišljenja narodov, ki imajo na krščanstvu slonečo kulturo. Državne koristi in potrebe ščitijo države same, kulturne vrednote pa imajo za zaščitnika ljudsko mnenje in moralni čut. Vsaka država, če ji je le mogoče, upošteva javno mnenje ne samo v tuji državi, ampak tudi v svoji lastni. Če se ljudstvo in vojska zavedajo, da se bore za pravično stvar in da se v vseh slučajih v njihovi ljudskega čutenja in mišljenja narodov, ki imajo na krščanstvu slonečo kulturo. Državne koristi in potrebe ščitijo države same, kulturne vrednote pa imajo za zaščitnika ljudsko mnenje in moralni čut. Vsaka država, če ji je le mogoče, upošteva javno mnenje ne samo v tuji državi, ampak tudi v svoji lastni. Če se ljudstvo in vojska zavedajo, da se bore za pravično stvar in da se v vseh slučajih v njihovi ljudskega čutenja in mišljenja narodov, ki imajo na krščanstvu slonečo kulturo. Državne koristi in potrebe ščitijo države same, kulturne vrednote pa imajo za zaščitnika ljudsko mnenje in moralni čut. Vsaka država, če ji je le mogoče, upošteva javno mnenje ne samo v tuji državi, ampak tudi v svoji lastni. Če se ljudstvo in vojska zavedajo, da se bore za pravično stvar in da se v vseh slučajih v njihovi ljudskega čutenja in mišljenja narodov, ki imajo na krščanstvu slonečo kulturo. Državne koristi in potrebe ščitijo države same, kulturne vrednote pa imajo za zaščitnika ljudsko mnenje in moralni čut. Vsaka država, če ji je le mogoče, upošteva javno mnenje ne samo v tuji državi, ampak tudi v svoji lastni. Če se ljudstvo in vojska zavedajo, da se bore za pravično stvar in da se v vseh slučajih v njihovi ljudskega čutenja in mišljenja narodov, ki imajo na krščanstvu slonečo kulturo. Državne koristi in potrebe ščitijo države same, kulturne vrednote pa imajo za zaščitnika ljudsko mnenje in moralni čut. Vsaka država, če ji je le mogoče, upošteva javno mnenje ne samo v tuji državi, ampak tudi v svoji lastni. Če se ljudstvo in vojska zavedajo, da se bore za pravično stvar in da se v vseh slučajih v njihovi ljudskega čutenja in mišljenja narodov, ki imajo na krščanstvu slonečo kulturo. Državne koristi in potrebe ščitijo države same, kulturne vrednote pa imajo za zaščitnika ljudsko mnenje in moralni čut. Vsaka država, če ji je le mogoče, upošteva javno mnenje ne samo v tuji državi, ampak tudi v svoji lastni. Če se ljudstvo in vojska zavedajo, da se bore za pravično stvar in da se v vseh slučajih v njihovi ljudskega čutenja in mišljenja narodov, ki imajo na krščanstvu slonečo kulturo. Državne koristi in potrebe ščitijo države same, kulturne vrednote pa imajo za zaščitnika ljudsko mnenje in moralni čut. Vsaka država, če ji je le mogoče, upošteva javno mnenje ne samo v tuji državi, ampak tudi v svoji lastni. Če se ljudstvo in vojska zavedajo, da se bore za pravično stvar in da se v vseh slučajih v njihovi ljudskega čutenja in mišljenja narodov, ki imajo na krščanstvu slonečo kulturo. Državne koristi in potrebe ščitijo države same, kulturne vrednote pa imajo za zaščitnika ljudsko mnenje in moralni čut. Vsaka država, če ji je le mogoče, upošteva javno mnenje ne samo v tuji državi, ampak tudi v svoji lastni. Če se ljudstvo in vojska zavedajo, da se bore za pravično stvar in da se v vseh slučajih v njihovi ljudskega čutenja in mišljenja narodov, ki imajo na krščanstvu slonečo kulturo. Državne koristi in potrebe ščitijo države same, kulturne vrednote pa imajo za zaščitnika ljudsko mnenje in moralni čut. Vsaka država, če ji je le mogoče, upošteva javno mnenje ne samo v tuji državi, ampak tudi v svoji lastni. Če se ljudstvo in vojska zavedajo, da se bore za pravično stvar in da se v vseh slučajih v njihovi ljudskega čutenja in mišljenja narodov, ki imajo na krščanstvu slonečo kulturo. Državne koristi in potrebe ščitijo države same, kulturne vrednote pa imajo za zaščitnika ljudsko mnenje in moralni čut. Vsaka država, če ji je le mogoče, upošteva javno mnenje ne samo v tuji državi, ampak tudi v svoji lastni. Če se ljudstvo in vojska zavedajo, da se bore za pravično stvar in da se v vseh slučajih v njihovi ljudskega čutenja in mišljenja narodov, ki imajo na krščanstvu slonečo kulturo. Državne koristi in potrebe ščitijo države same, kulturne vrednote pa imajo za zaščitnika ljudsko mnenje in moralni čut. Vsaka država, če ji je le mogoče, upošteva javno mnenje ne samo v tuji državi, ampak tudi v svoji lastni. Če se ljudstvo in vojska zavedajo, da se bore za pravično stvar in da se v vseh slučajih v njihovi ljudskega čutenja in mišljenja narodov, ki imajo na krščanstvu slonečo kulturo. Državne koristi in potrebe ščitijo države same, kulturne vrednote pa imajo za zaščitnika ljudsko mnenje in moralni čut. Vsaka država, če ji je le mogoče, upošteva javno mnenje ne samo v tuji državi, ampak tudi v svoji lastni. Če se ljudstvo in vojska zavedajo, da se bore za pravično stvar in da se v vseh slučajih v njihovi ljudskega čutenja in mišljenja narodov, ki imajo na krščanstvu slonečo kulturo. Državne koristi in potrebe ščitijo države same, kulturne vrednote pa imajo za zaščitnika ljudsko mnenje in moralni čut. Vsaka država, če ji je le mogoče, upošteva javno mnenje ne samo v tuji državi, ampak tudi v svoji lastni. Če se ljudstvo in vojska zavedajo, da se bore za pravično stvar in da se v vseh slučajih v njihovi ljudskega čutenja in mišljenja narodov, ki imajo na krščanstvu slonečo kulturo. Državne koristi in potrebe ščitijo države same, kulturne vrednote pa imajo za zaščitnika ljudsko mnenje in moralni čut. Vsaka država, če ji je le mogoče, upošteva javno mnen

Družba sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

VZJEDINJENIH DRŽAVAH SEVERNE AMERIKE. Sedež: JOLIET, ILL. Inkorp. v drž. Ill., 14. maja 1915
Inkorp. v drž. Pa., 5. apr. 1916
Vstanovljena 29. novembra 1914

DRUŽBINO GESLO: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD." "VSI ZA ENEGA, EDEN ZA VSE."

GLAVNI ODBOR:

Predsed.—Geo. Stonich, Joliet, Ill. Podpred.—John N. Pasdertz, Joliet, Ill.
Tajnik.—Josip Klepec, Joliet, Ill.
Zapis.—A. Nemanich, Jr., Joliet, Ill. Blagajnik.—John Petric, Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

1. Anton Kastello, La Salle, Ill. 2. John Stua, Bradley, Ill.
3. Nicholas J. Vranichar, Joliet, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR:

Stephen Kukar, Joliet, Ill. Josip Težak, Joliet, Ill.
Math Ogrin, N. Chicago, Ill.

Glasilo: AMERIKANSKI SLOVENEK, Joliet, Ill.

KRAJEVNO DRUŠTVO ZA D. S. D. se sme ustanoviti s 8. člani (icami) katerikoli mestu v državi Illinois in Pennsylvaniji z dovoljenjem gl. odbora. Za pojasnila pišite tajniku.

Vsa pisma in denarne pošiljave se naj naslove na tajnika. — Vse pritožbe se naj pošljejo na 1. porotnika.

POMAGAJMO REVEŽEM V SLOVENSKI DOMOVINI!

Prihodno sredo, dne 26. t. m., počete dve leti izza pričetka evropske vojne, ki je prizadela in še prizadeva prav hudo tudi našo slovensko domovino. Sprožena je bila misel, da se v tednu te žalostne obletnice prav posebno spomnimo vseh revežev v slovenski domovini, ki so potrebni naše tolažbe in podpore. Več o tem je povedano med jolietskimi novicami na 2. strani. Na tem mestu se posebej pozivamo vse ameriške Slovence in Slovenke, ki se še niso odzvali klicu na pomoč, da se odzovejo v prihodnjem tednu. Darujte in nabirajte vsi in vsepovod za slovenske reveže!

Odpri srce, odpri roke,
Otraj bratovske solze,
Sirotam olajšaj gorje!
Petnajsti izkaz darov priobčimo prihodnji petek.
Milodare sprejema: Amerikanski Slovenec, Joliet, Ill.

SLOVENSKA ŠOLA IN NEKATERI "NARODNJAKI".

(Konec.)

Tako delajo tam narodnjaki brez razlike prepričanja, kjer se vlada brani na vse kriplice pripoznati take šole; tu pa v svobodni Ameriki, kjer ameriška vlada nikakor ne brani in ne deluje proti slovenskim šolam, tu pa pride "slovenski" list Cl. A. in na vse pretege ruje proti slovenski šoli in jo psuje. Za vse mogoče Srbe se poganja, vsi pa celo nabirala za Ciril Metodovo Družbo v stari domovini, tu v Ameriki pa niti z mazinom ne gane, da bi preskrbeli slovenskim otrokom pouk v slovenskem jeziku. In še tiste zasramuje, ki si prizadevajo vsaj toliko dati pouka slovenskim otrokom, kolikor je sploh mogoče v danih razmerah, ko niti knjig slovenskih ni mogoče dobiti.

In tak list si predzno napiše na čelo, da je list "slovenskih" delavcev!

Ta list piše: "Slovensčino se otroci učijo, saj večina Slovencev govori vedno slovensko med seboj." Vsi vemo, kako je s takim učenjem doma, ko ni časa in zmožnosti. Morda v otroci dveh družin bi se kaj naučili na nekaj, da bi se v krogih pristašev Cl. A. naučili po slovensko le priduševati in f. zmerjati, to bi bila vsa slovensčina! Slušnja uči!

Klobasa dalje, da graduiranci šole sv. Vida ne morejo govoriti o pesniku Gregorčiču, Prešernu, Cankarju in t. d. Kje se pa v starem kraju uče življenjske pesnikov in pisateljev v žilski šoli? Nikjer! Se le v gimnaziji in še tam ne takoj v prvem letu se učijo življenjske književnikov. Sicer vendar ne bodo profesorji slovenske na kakšni gimnaziji. Ako bi pa postali, bi se pa že naučili. Premu blaziranci okoli Cl. A. življenjske študije ali Jurčiča španska vas. V slovenski farni šoli se gre zato, da se otrokovo srce, da zna slovensko govoriti in deklamirati, da se ne sramuje javno slovensko govoriti, da zna citati slovenske knjige. Več pa menda ne boste zahtevali pri taki množini predmetov.

"Javna šola je najboljša šola," pravi Cl. A. Dobrot! "Board of Education" vprašanja javnim šolam kakor farnim šolam, otroci vseh šol morajo na enajet vprašanja odgovorjati. Ako je to farna najboljša, potem je tudi na ravnoista vprašanja.

farnih šol, ker ti znajo najbolj zanesljivo računati.

"Ameriške javne šole so najboljše šole na svetu." Dobro! Kar je najboljše, to ne more več boljše postati, to je že najboljše. To uči filozofija, ako bi Cl. A. vedela, kaj je to filozofija.

Ako je torej ameriška šola v vsakem oziru najboljša, zakaj pa je potem pobirala lansko leto Cl. A. podpise od starišev, ki pošiljajo otroke v javno šolo, z namenom, da bi se prisililo šolsko oblast, naj vpelje na javno šolo tudi slovensčino? Ali se še spominjate, delavci, da je ponatisnila par takih želj starišev in pobirala podpise? Tega še ni leto dni preteklo, zdaj pa že piše, da ni treba slovensčine v javnih šolah.

Ako se lahko otroci naučijo slovensčine, zakaj pa je agitirala, naj se v javno šolo vpelje slovensčina?

Vidite, rojaki, tako vas farba ta list, ker vas ima za tako kratkovidne, da boste vse lepo sprejeli, kar ona zapiše, ker vas ima še za tako neizobražene, da ji boste vse verjeli, če reče danes to je črno, jutri pa to je belo! Ali ni to največja žalitev za vas? Ali ni to vsega obsojanja vredno, da vas ima za vaše lastne denarje za bedake, vi pa to trpite leta in leta?

Predzno tega namazanega papirja gre celo tako daleč, da trdi, da otroci iz šole sv. Vida ne znajo nič angleško. Pribijemo samo par reči. Ako bi znal urednik Cl. A. le deseti del toliko angleščine kakor je zna na pr. Louis Perme, ki obiskuje kolegij sv. Ignacija in ki je bil učenec šole sv. Vida, bi naj vsak dan na koljenih zahvaljeval vse svetnike!

Poglejmo druge naše dijake, kakor Mali, Glavič, Zure, Zavodnik, Grdina in drugi, pa se pojdit meriti vi, patroni od obrekovalnega lista, pa boste slišali, kdo zna angleško in kdo je ne zna.

Kako da študira toliko graduantov šole sv. Vida in jih bo šlo letos na novo študirat, vsi ti študirajo na angleških šolah, pišejo v angleške strokovne liste, ako pa angleško ne znajo?

Zdaj pa pokaži ti, Amerikanska lažnjiva teta, kje pa so slovenski študenti, ki so hodili samo v javno šolo, ki so graduirali na javni šoli, pokaži jih, koliko jih imaš, in kako se pišejo.

Letos je z dobrim in najboljšim uspehom graduiral na šoli sv. Vida 27 učenec, zdaj nam pa ti naštej, kdo in koliko je graduiral Slovencev na javnih šolah, pa bomo takoj videli razliko!

Pravi ta brezobza lažnjivka, da podeli farna šola le toliko posvetne vzgoje, da so dobri za plavžev in v livarne, kjer potijo krvavi pot. Da je to očitna laž, sprevidi vsak pameten človek, vsak graduirane lahko dobi in je dobil dobro delo po pisarnah, seveda dokler študira, ne more delati po pisarnah, toda pokažite pa vi, kako imenitno delo pa so dobili otroci slovenskih starišev, ki so obiskovali samo javno šolo, pokažite nam tiste visoke glave, ki jim ni treba delati po plavžih, ampak po imenitnih kancijah!

Se prehitro se bo potopil slovenski narod v morju tujstva tu v Ameriki, pa pridejo še taki aduti in še pomagajo upropasti slovensčino še prej ko je treba! Namesto da bi z veseljem pomagali in zgrabili za vsako biljko, kjer je mogoče otroke naučiti slovensčine, pa psujejo slovensko šolo. Namesto da psujete, pomagajte da se bo izpopolnila slovenska šola, da bo lahko imeti več učnih moči. Ako mislite, da boste z nasprotovanjem in psovanjem rešili slovenski narod, se jako motite!

Za Narodni Dom so, pa proti slovenski šoli! V Narodni Dom naj gre do potem tisti, ki so jih agitatorji za isti Narodni Dom odtujili slovenskemu jeziku in narodu! Ali ni to največja ironija?

Kdor misli, da ni treba otroku slovenske vzgoje, da ni treba mu vcepiti v slovenski šoli ljubezen do slovenske.

ŠTIRJE BRATJE — ŠTIRJE DUHOVNIKI.

Od leve na desno: Father Louis Pirnat, Father Anthony Pirnat, Rt. Rev. John P. Carroll, Father John B. Pirnat, Father Michael Pirnat.

Dan 2. julija t. l. je bil dan največjega pomena za slovensko župnijo sv. Petra v Anacondi, Mont. Č. g. Anton Pirnat je daroval svojo novo mašo ob asistenci tamošnjega č. g. župnika Ivana Pirnat, a stregla sta mu č. g. Alojzij Pirnat kot diakon in č. g. Mihael Pirnat kot subdiakon. Štirje bratje, štirje duhovniki. Pač redek slučaj. Vsi štirje so bili rojeni blizu Ljubljane na Kranjskem, kjer še živi njihova dobra mati. Na sliki je videti tudi mil. g. škof iz Helene, Mont., ki je potčstil g. novomašnika s svojo navzočnostjo in lepo pridigo pri novi maši. Ameriški Slovenci smo lahko ponosni, da imamo med našimi dušnimi pastirji štiri duhovnike, ki so pravi krvni bratje. Bog blagoslovi njihovo delovanje v vinogradu Gospodovem!

ga jezika, tak človek nima pravice niti ziniti za slovenski Narodni Dom, take ljudi imenujemo v starem kraju nemškutarje!

Tudi avstrijske nemške šole so dobre, toda niso dobre, kar se tiče slovenskega jezika, in Slovenec, ki se v starem kraju zadovolji z nemško šolo, je nemčur!

Zaganja se ta nevaležnež in izdajalec v klerikalne šole na Kranjskem in jih skuša blatiti, in vendar se ima le duhovnikom zahvaliti, da se je sploh česa naučil; ko je prišel v New York, niti na suho ni mogel, dokler mu ni podal roke in mu pomagal slovenski BOGOSLOVEC, ki je zdaj duhovnik seminarjih, v zahvalo pa zdaj pluje, kjerkoli more na vse katoliške ustanove, ki se jim ima zahvaliti, da so ga izkopal iz blata.

To je tako ostudno in grdo, da ni primer! Nehvaležnost in smarocanje po katoliških zavodih, potem pa udrihanje po njih, je tako grdo, da bi tega niti afrikanski divjak ne storil!

Vsako leto v počitnicah začne rovat proti slovenski šoli, enkrat trdi, da je potrebna slovensčina v javni šoli, enkrat pa da je ni treba, samo da ima priložnost udariti po slovenski šoli, namesto da bi priskočil na pomoč gmotno in z umom. Potem se pa postavi v pozvo silnega Slovana, ki hoče odrešiti ves slovenski svet, ki hoče pripeljati vse Slovence od juga do severa na višje kulture, pri tem pa z velikim batom udriha po tistem zavodu, kjer se najožji rojaki učijo materinega jezika!

Pošten slovenski narod odklanja take laži-odrešnike!

Slovenski delavec, ti pa premisli, ali je tak list, tak Judež Iškarijot, ki tako dela zoper tebe in tvoje otroke, ali je tak list vreden, da ga podpiráš?

— "Sloga".

RAZNOTEROSTI.

Čudna rodbina.

Na poljski meji se je dogodil sledeči zanimivi slučaj. V mestu T. je živel vdovec, star 50 let in njegov 25letni sin. V sosedni ulici je pa stanovala 45letna vdova s svojo 20letno hčerko. Vdovcu je zelo ugajala 20letna mladenka. In res! Nekega dne se poda vdovec k vdovi in jo prosi za roko njene hčere. Vdovi seveda to ni bilo posebno všeč, a po kratkem premisleku se uda v to pod pogojem, da vdovec sin prosi za njeno roko. Sin ni imel nič proti temu, ker je bila vdova zelo bogata.

Kača molzla kravo.

Farmer John Besset v Georgetown, Texas, se je čudil, da mu ena njegovih krav, ki je dobro molzla, v zadnji čas ne daje več mleka. Vsak dan skoz zadnji teden, ko je prišla s paše, je našel, da je krava pomolžena. Čudil se je, kdo bi mogel biti, ki mu krađe mleko. Napotil se je torej v bližino, kjer se je krava pasla, da pazi na lopova. Skril se je za neko skalo in ča-

kal nanj. Čakal je in čakal, dokler ni prišel lopov — velika črna kača se je priplazila, se ovila okoli noge in jo začela sesati. Krava je mirno stala, ter pustila kačo, da jo sesa, kakor da bi bila ista kako tele. Ko se je kača do siteda nasesala, odvila se je od krave in začela lesti nazaj v grmovje. Tu je pa Farmer skočil ter s kolom pobil kačo. Krava videč ubito kačo, je začela mukati, kakor da bi jej poginilo tele. Živel je bila besna in je hitela gospodarja nabosti na roge, tako da je moral bežati.

Ženska noga dražja od moške.

Šofer Spencer je vodil avtomobil, v katerem je sedela miss Noakes, 19letna newyorška lepota. Avtomobil se je prevrnil in šofer in gospica sta padla na železniško progo. V tem je pridiral vlak in vsakemu odtrgal desno nogo. Začela se je tožba proti železnični upravi. Sodniki se niso mogli odločiti, alis o obe nogi enake vrednosti. Nazadnje so spoznali, da je ženska noga več vredna ter prisodili miss Noakesovi 35 tisoč dol. odškodnine, Spencerju pa samo 10 tisoč.

Sredstvo proti pijančevanju.

Neka londonska firma je iznašla sredstvo proti pijančevanju in je razpošljala prti pošiljavi 15 kron vsake-mu, kdor se hoče ozdraviti te hude strasti. Marsikatera žena je bila že vesela, da se povrne mir v hišo in hvallila razumnike, ki kaj tako pametnega iznajdejo. Vse to bi obveljalo, če bi ne bilo farmacevtskega odbora najvišjega sodnega sveta v Avstriji. Ta odbor je preiskusil omenjeno sredstvo in našel, da je navadni dvojno ogljen-

čevo kisli natron, ki se ga dobi v Avstriji za 15 vinarjev ravno toliko, kot z Angleškega za 15 kron, in ki ravno toliko koristi proti pijančevanju kakor vsak blažev žegen!

Grški častnik kot natak.

Znani Roda-Roda je baje to-le doživel v Carigradu: Bilo je pred vojno v turškem klubu v Carigradu; Roda-Roda se pogovarja z višjim turškim štabnim častnikom, ki se zaklinja, da je vojna izključena. Kasneje je pa prišel k Rodi natak, ki je bil poslušal njegov pogovor s turškim častnikom, ga potkal po rami in mu rekel: "Verjemite meni: vojna je gotova stvar." Odkodi pa vi to veste? ga vpraša Roda. "Jaz sem grški rezervni častnik in imam pozivnico že v žepu!"

Zanimiva iznajdba.

Kmalu se bodo porabljale tudi ulice za reklamo. Neki Francoz je namreč iznašel zanimivo iznajdbo. To je bicikelj na treh kolesih. Zadnji dve kolesi imata na platiščih črke. Te črke so v zvezi s črnilom, tako da se same namakajo. Treba ni družega, kakor na platišča zadnjih dveh koles postaviti črke, kakršne si kdo izbere za reklamo, potem se pa voziti po cestah. Seveda morajo biti ceste trdo tlakovane. Toda vozilo se ne bode samo po sredi, ampak tudi pri kraju, kjer so po vsakem večjem kraju trdi hodniki. Mož bode šel na trikolesnico, pa jo gonil kakor navadni bicikel ter bode lahko v enem dnevu popisal več cest. Na asfaltu se rabi navadno belilo, na krajnih hodnikih pa črnilo. More se napraviti tudi tako, da daje vsako kolo svojo barvo. Izajdba je patento-

vana. V kratkem smemo pričakovati, da bodo ceste po vseh večjih mestih vse pisane.

Ravno zaradi tega.

Ko je umrl baron A. Rothschild v Parizu, se je na dan njegovega pogreba postavil pred Rothschildova vrata neki berač in na ves glas plakal. Ker se ni dal umiriti, stopil je k njemu neki Rothschildov sluga in mu dejal: "Lepo je, da za našim gospodarjem tako žalujete. Tudi mi smo ga ljubili, ali vseeno ne pretakamo solz po njem. Toda saj vi vendar niste kak sorodnik njegov?" "Ravno zaradi tega plakam, ker nisem!" je odvrnil siromak in se znova spustil v glasen jok.

Dan določen.

Washington, D. C., 17. jul. — Dne 5. avgusta je bil začasno določen kot dan za uradno obveščenje predsednika Wilsona o njegovi zopetni nominaciji.

Mnoštveni umor.

Chicago, Ill., 19. jul. — Črnc "Bob" McIntyre je usmrtil šest oseb včeraj, ko je nenadoma zblaznel, in se je potem upiral močni policijski četi cele štiri ure v hiši št. 320 Irving ave., kjer je bil dobro založen z orožjem in strelivom. Hišo so morali razdejati z dinamitom, da so mogli priti do blaznega črnca.

RABIM 25 DELAVCEV ZA DELO na farmi in cestah. Pišite na: Ig. Česnik, Willard, Wis.

Vsakdo, ki je poslal denar v staro domovino

— POTOM NAŠEGA POSREDOVANJA, JE ZDAJ —

POPOLNOMA PREPRIČAN

— DA DOSPEJO NAŠE DENARNE POŠILJATVE —

ZANESLJIVO IN TOČNO

v roke naslovnikov, kljub vojnim zaprekam, v primernem času.

V stari domovini izplača denar c. k. pošta

100 kron pošljemo zdaj za \$14.00

MI GARANTIRAMO VSAKO POŠILJATEV

Pisma in pošiljatev naslovite na:

AMERIKANSKI SLOVENEK

BANK DEPT, JOLIET, ILL.

Povest o dveh mestih.

Napisal Charles Dickens. Iz angl. prevel Izidor Cankar.

(Dalej.)

Odprl sem nekaj steklenic, jih podal in del zamašek na ustnice. Ko bi se bil hotel poslužiti česar drugega kot narkotičnih zdravil, ki so sama na sebi strupena, bi ne bil porabil nobenega izmed teh.

"Ali jim ne zaupate?" je vprašal mlajši brat.

"Saj vidite, gospod, da se jih bom poslužil," sem odgovoril kratko.

Z velikimi težavami in mnogim trudom sem pripravil bolnico do tega, da je zaužila dozo, ki sem jo ji hotel dati. Ker sem jo namerjal čez nekaj časa ponoviti in je bilo treba opazovati njen učinek, sem sedel ob rob postelje. V sobi je stregla boječa in preplašena ženska (žena moža, ki nam je odprl), ki se je stiskala v kotu. Hiša je bila vlažna in razpadla, slabo opravljena — očividno so se šele pred kratkim in le za nekaj časa nastanili v njej. Na oknih so bile nabite stare tapete, da za duše vpitje. Bolnica je še vedno kričala v pravilni vrsti: "Mož, moj oče, moj oče, moj brat!" šela do dvanaest in potem: "Pst!" Bila je tako nemirna v svojih blodnjah, da ji nisem razvezal vezi na rokavi, a poskrbel sem, da je niso bolele. Tolažilo me je le to, da se je bolnica za nekaj časa umirila, kadar sem ji položil roko na prsi. Toda vpitja nisem mogel s tem preprečiti; tiktakanje ure bi ne moglo biti bolj pravilno kot njen kriki.

Ker je moja roka (da ponovim) tako blagodejno vplivala, sem ob postelji kake pol ure; brata sta me gledala, dokler ni starejši rekel:

"Imamo še enega bolnika."

Jaz sem se ustrašil in vprašal: "Ali je mrt?"

"Poglejte rajši sami," je malomarno odgovoril in vzel svečo.

Drugi bolnik je ležal v zadnji sobi nad drugimi stopnicami, ki je bila neke vrste shramba nad hlevom. Na enem koncu je imela ometan stop, sicer je bila odprta do ograjenja z opekami krite strehe in prekrita le z gredami. Tu je bilo shranjeno seno in slama, nekaj dračja za kurjavo in kup jabolk v pesku. Moral sem iti skozi ta del sobe, da pridem do drugega. Moj spomin je natančen in svež. Poizkušam ga s temi podrobnostmi in jih vse vidim v svoji celici v Bastilji blizu konca desetega leta svojega jetništva, kakor sem jih vse videl ono noč.

Na tleh je ležal na kupu slame in z blazino pod glavo čeden kmetski mladenič — mladenič, star največ sedemnajst let. Ležal je na hrbtu, s stisnjenimi zobmi, pritiskaje desnico na prsi, mrščeni pogled uprt naravnost nazgor. Ko sem pokleknil poleg njega, nisem mogel videti, kje je imel rano, a videl sem, da umira od rane, ki mu jo je zadalo ostro orožje.

"Jaz sem zdravnik, moj ubogi deček," sem dejal. "Daj, da te preiščem." "Nečem, da bi me preiskali," je odgovoril. "Pustite me."

Skrival je rano z roko, a jaz sem ga toliko potolažil, da je roko umeknil. Ranjen je bil z mečem pred kakimi štirindvajset urami, a če bi mu tudi bili takoj priskočili na pomoč, bi ga nobena umetnost ne bila mogla rešiti. Umiral je naglo. Ko sem se ozrl na starejšega brata, sem opazil, da gleda tega brikega mladeniča, čigar življenje je ugašalo, kakor bi bil ranjen ptič ali zajec ali kunec in nikakor ne človek.

"Kako se je to zgodilo, gospod?" sem vprašal.

"Brezumen mlad pes! Suženj! Prislil je mojega brata, da ga udari, in je padel pod njegovim mečem — kakor plemič."

V tem odgovoru ni bilo sledi usmiljenja, zadosti ali dobrohotne človekoljubnosti. Zdelo se je, da gospod priznava, kako mu je sitno, da to drugovrstno bitje umira tukaj, in da bi bilo bolje, če bi umrlo na svoj običajni zakoniti in ostudni način. On sploh ni bil sposoben sočustvovati z mladeničem in njegovim usodo.

Mladenčeve oči so se bile počasi obrnile k njemu, ko je govoril, in so se sedaj obrnile k meni.

"Doktor, oni so zelo ponosni, ti plemiči; toda mi, sodrugi, smo tudi vsi ponosni. Oni nas plenijo, žali, grizejo, koljejo; toda vsi nam vendar ostane še malo pongs. Ona — ali ste jo videli, doktor?"

Kričanje in vpitje je bilo slišati do sem, dasi oslabljeno od razdalje. Govoril je o njej, kakor bi ležala tukaj.

Dejal sem: "Videl sem jo."

"Ona je moja sestra, doktor. Oni so mnogo let uveljavljali svoje sramotne pravice, ti plemiči, na postenje in krepkost naših sestra, a smo vendar imeli dobro dekleta. Sam vem in moj oče je tudi tako pravil. Ona je bila dobro dekle. Bila je zaročena z dobrim možem, njegovim najemnikom. Vsi smo bili njegovi najemniki — tega moža, ki stoji tukaj. Drugi je njegov brat, najhujši hudobnega rodu."

Mladenec je govoril le z največjim telesnim naporom; toda njegov duh je govoril s strašno živahnostjo.

"Ta mož, ki tam stoji, nas je tako odiral, kakor sploh odirajo tavišja bitja nas sodrugi — nakladal nam je neumnostne davke, nas silil delati zanj"

brez plačila, nas silil mleti naše žito v svojem mlinu, nas silil pitati jata svoje perutnine z našo ubogo žetvijo in nam pod smrtno kaznijo prepovedoval imeti lastno žival, nam vse jemal in kradel, tako da smo boječe zaklenili vrata in zaprli okna, če smo slučajno jedli kosček mesa, da nas ti ljudje ne vidijo in nam ga ne vzamejo — tako nas je odiral, pravim, tlačil in izsesaval, da nam je oče pravil, kakor je stradal sedaj roditi otroka na svet, in da bi moral rajši moliti, da nam žene postanejo nerodovitne in da naš bedni rod izumrje."

Še nikdar prej nisem videl zavesti suženstva, ki bi bila vzplamtela s takim ognjem. Vedel sem, da se mora neke skrivati v ljudstvu, a je nisem nikdar videl izbruhniti, dokler nisem slišal tega umirajočega mladeniča.

"Kljub temu se je moja sestra omožila, doktor. On je bil takrat bolan, ubogi mož, in ona se je poročila z njim, da mu střeže in pomaga v naši koči — našem pasjem hlevu, kakor so jo imenovali. Bila je omožena komaj nekaj tednov, ko jo je videl brat tega moža in, ker mu je bila všeč, prosil tega moža, da jo mu posodi — kajti soproj ne pomeni pri nas veliko! On je bil pripravljen, toda moja sestra je bila dobra in poštena in je sovražila njegovega brata ravno tako kot jaz. Kaj sta tedaj storila tadva, da prisilita njenega moža, naj vpliva nanjo, da se vda?"

Mladenčeve oči, ki so bile uprte vame, so se počasi obrnile k plemiču in opazil sem na obeh obrazih, da je vse res, kar je govoril. Celu v Bastilji vidim tadva različna ponosa, ki sta si stala nasproti; gospod je bil malomaren in prezirljiv; kmet zgolj užaljeno čuvstvo in strastna maščevalnost.

"Vi veste, doktor, da imajo ti plemiči pravico nas vpreči in voziti z nami. Tako so njega vpregli in gonili. Vi veste, da imajo ti plemiči pravico nas nastavit za celo noč na svojih posestvih za stražo, da ji mžabe ne motijo njih plemenitega spanja. Tako so postavili njega na stražo v nezdarih nočnih meglah in ga dali zjutraj nanovo vpreči. Toda on se še ni vdal. Nel Ko so ga nekega dne opoldne izpregli, da gre jest — če najde hrane — je dvanajstkrat zastokal, kakor je bila ura, in umrl na njenih prsih."

Le volja, da našteje vse krivice, je še mogla ohraniti mladeniču življenje. S silo je odganjal prihajajoče sence smrti, kakor je s silo stiskal svojo desnico in si z njo zakrival rano.

"Nato je njegov brat z dovoljenjem tega moža in celo z njegovo pomočjo odpeljal; dasi mu je nekaj povedala — kar boste kmalu izvedeli, doktor, ako še ne veste — jo je njegov brat odvedel — v kratko zabavo in veselje. Videl sem jo, kako se je odpeljala po cesti. Ko sem to povedal doma, je mojemu očetu počilo srce; izgovoril ni niti ene izmed besed, ki mu jih je bila duša polna. Svojo mlajšo sestro (kajti imel sem dve) sem odpeljal drugam, da ne bo vsaj njegova tlačanka. Nato sem tu zasledil njegovega brata in splezal noter — zanikaren pes, toda z mečem v roki. — Kje je okno? Tu nekje je bilo!"

Soba se mu je mračila pred očmi; svet se je tesnil okrog njega. Ozrl sem se in opazil, da je bilo seno in slama pohojeno, kakor bi se bil kdo tu bojeval.

"Slišala me je in pritekla sem. Dejal sem ji, naj se nama ne bliža, dokler ne bo mrtev. Prišel je in mi najprej vrgel nekaj denarja; nato me je svignil z bičem. Toda jaz, zanikarni pes, sem ga tako udaril, da je potegnil meč. Naj ga lomi, kolikor ga hoče, omadeževal ga je z mojo ničvedno krvjo; potegnil ga je, da se brani — se boril za življenje z vso umetnostjo."

Pred nekaj trenutki sem bil ugledal na senu kose polomljenega meča. Bilo je plemiško orožje. Malo dalje je ležal še en meč, kot ga imajo vojaki.

"Dvignite me, doktor; dvignite me. Kje je?"

"Ni ga tukaj," sem odgovoril in ga oprl; menil sem, da govoril o bratu.

"On! Ponosen, kakor vsi ti plemiči, se me boji pogledati. Kje je človek, ki je bil tukaj? Obrnite mi obraz k njemu."

Položil sem mu glavo na svoje koleno in ga obrnil. Toda naenkrat se je z nenavadno močjo ves vzpel; tudi jaz sem moral vstati, ker bi ga sicer ne mogel opirati.

"Markiz," je dejal mladenič, zroč ga s široko odprtimi očmi in dvignivši desnico, "tiste dni, ko bo treba odgovorjati za vse, pozivam Vas in vse potomce Vašega zlobnega rodu na odgovor. Zaznamujem Vas s tem krvavim križem v znak, da sem Vas pozval. Tiste dni, ko bo treba odgovorjati za vse, kličem se posebej na odgovor Vašega brata, upljujega izmed Vašega zlobnega rodu. Zaznamujem ga s tem krvavim križem v znak, da sem ga pozval."

Položil je dvakrat prst v rano na prsih in potegnil z njim križ v zraku. Stal je še trenutek z iztegnjenim prstom, in ko se mu je roka povesila, se je zgrudil tudi sam in jaz sem ga položil mrtvega na tla.

Ko sem se vrnil k mladi ženi, je še vedno bledla v isti vrsti. Vedel sem, da to utegne trpeti še mnogo ur in da se bo najbrže končalo v tiho grobo.

Dal sem ji zopet zdravil in sedel ob postelji do pozne noči. Njeni kriki so bili še vedno enako pretresljivi, besede so se vrstile z isto razločnostjo v prejšnjem redu. Govorila je neprestano: "Mož, moj oče, moj oče, moj brat! Ena, dve, tri, štiri, pet, šest, sedem, osem, devet, deset, enajst, dvanajst. Pst!"

Minilo je šestindvajset ur, odkar sem jo prvič videl. Dvakrat sem bil odšel ter se vrnil in sem zopet sedel ob njeni postelji, ko je jela pešati. Stori sem, kar se je dalo v teh razmerah storiti; včasih se je je polotila neka letargija, da je ležala kakor mrtva.

Bilo je, kakor bi se po dolgem in strašnem viharju veter in dež polegel. Razvezal sem ji vezi in poklical postrežnico, da mi pomore preložiti jo in ji urediti obleko, ki jo je bila raztrgala. Tedaj sem opazil, da je živele v prvem upanju matere; tedaj sem tudi izgubil tisto malo nade, ki sem jo še imel.

"Ali je mrtva?" je vprašal markiz, ki ga bom še vedno imenoval starejšega brata in ki je prišel v sobo v jahalnih škornjih.

"Mrtva še ne," sem dejal, "a zdi se, da umira."

"Koliko moči je v teh prostih telesih," je rekel in jo radovedno ogledoval.

"Beda in obup," sem odgovoril, "imata obilno moči."

Najprej se je zasmejal na moje besede, potem se je namrščil. Porinil je z nogo stol k meni, poslal ženo vun in dejal s pridruženim glasom:

"Ko sem videl svojega brata v tej zadregi, sem mu svetoval, da poprosi Vaše pomoči, doktor. Vi ste slavni kot mlad mož, ki je bodočnost še pred njim, najbrže mislite na svojo korist. Stvari, ki jih vidite tukaj, so stvari, ki se vidijo, a ki se o njih ne govori."

Poslušal sem dihanje bolnice in nisem mogel odgovoriti.

"Ali ste me blagovolili poslušati, doktor?"

"Gospod," sem dejal, "v mojem poklicu je vse, kar bolniki povedo, zaupno." Bil sem oprezen z odgovorom, kajti kar sem videl in slišal, me je skrbelo.

Njeno dihanje je bilo tako slabotno, da sem jej opazovati utripanje žile in srca. Živela je še, a ne več. Ko sem se ozrl, da zopet sedem, sem videl, da me obadva brata napeto gledata.

Pisem težko, mraz je oster, bojim se, da me zasajijo in pošljejo v podzemeljsko celico, kjer je popolna tema; zato bom moral poročilo skrajšati. V mojem spominu ni zmede ali pomanjkljivosti; natančno se spominjam vsake besede, ki sem jo govoril z bratom.

Pešala je še en teden. Proti koncu sem mogel razumeti, če sem se sklonil tesno k njenim ustnicam, nekaj glasov, ki mi jih je govorila. Vprašala me je, kje da je, in jaz sem ji povedal. Zastonj sem jo vpraševal po njenem družinskem imenu. Lahno je odkimala z glavo na blazini in čuvala svojo skrivnost kakor mladenič.

Dokler nisem bratoma povedal, da naglo oslabeva in da ne bo več preživela enega dne, je nisem mogel ničesar vprašati. Ona je vedela le za svojo prisotnost in prisotnost postrežnice, toda kateri izmed bratov je vedno nezaupno sedel za zavezo pri vzglavju postelje, kadar sem jaz bil tam. Toda ko je tako oslabevala, se je zdelo, da se ne menita več; kaj bom z njo govoril, kakor bi — sem si mislil — tudi jaz umiral.

Vedno sem opazil, da je bil njun ponos globoko užaljen, ker se je mlajši brat (kakor ga jaz nazivam boril s kmetom in celo s kmetskim dečkom). Zdelo se mi je, da mislita le na to, kako je to za rodovino ponižujoče in smešno. Kadar sem pogledal mlajšemu bratu v oči, sem opazil, da me globoko sovraži, ker ve, kaj sem zvedel od mladeniča. Bil je bolj ljubezniv in vjuden nasproti meni kot starejši; a to sem bil opazil. Obenem sem opazil, da sem bil tudi starejšemu na poti.

Bolnica je umrla dve uri pred polnočjo — po moji uri skoro isto minuto, ko sem jo prvič videl. Bil sem sam z njo, ko se je njena uboga, mlada glava nežno nagnila in so bile vse njene zemeljske krivice in boli končane.

Brata sta nestrpno čakala v sobi v pritličju, ker sta hotela odjahati. Slišal sem ju, ko sem sedel ob postelji, kako sta toliko po škornjih s svojimi jahalnim bičem in hodila gorindol.

"Slednjic je umrla," je dejal starejši, ko sem vstopil.

"Umrla je," sem odgovoril.

"Čestitam ti," je rekel bratu, ko se je obrnil.

Ze prej mi je bil ponudil denarja, ki ga pa nisem hotel sprejeti. Sedaj mi je stisnil v roko zavoj zlata. Del sem ga na mizo. Premišljeval sem o tem in sem bil sklenil, da ne vzamem ničesar.

"Oprostite," sem dejal. "V takih okoliščinah ne."

Spogledala sta se, a sta se mi priklonila, ko sem se jaz priklonil; razšli smo se brez nadaljnje besede.

Truden sem, truden, truden — beda me je ubila. Ne morem brati, kar sem napisal s to koščeno roko.

Zgodaj zjutraj je nekdo oddal zlato pri mojih vratih v majhni skatli z mojimi imenom. Najprej sem resno premišljeval, kaj naj storim. Sklenil sem še isti dan poslati ministru zasebno pismo, mu opisati onadva slu-

(Nadaljevanje na 7. strani.)

Dr. Richter's Pain Expeller
zoper revmatizem in trganje bolečine in otrplost členov in mišic.

Pravo zdravilo je v zavoj, kakoršnega vidite na sliki.

Zavrnite vsak zavoj, ki ni zapечат s Anker Trade Mark.

25c in 50c vseh lekarnah ali pa pišite pošto naravnost na

F. Ad. Richter & Co.
74-80 Washington Street
New York.

The Will County National Bank
of Joliet, Illinois.

Prejema raznovrstne denarne uloge ter pošilja denar na vse dele sveta

Kapital in preostanek \$300,000.00

C. E. WILSON, predsednik
Dr. J. W. FOLK, podpredsednik
HENRY WEBER, kašir.

Metropolitan Drug Store
N. Chicago & Jackson Sts.
Slovanska lekarna
+ JOHNSONOV +
"BELLADONNA" OBLIŽI

REVMAZMAZ
HROMOSTI
BOLESTI V KOLKU
BOLESTI V ČLENH
NEVRALGIJA, PROTINU
OTRPOSTI MIŠIC
SLABOTNEM KROGU

SLABOSTI V ČLENH
PLUČNICH IN PRSNIH BOLEZINAH
MRANJENJE V ŽIVOTU
VNETJE OPIKIN
PREHLAJENJE
BOLESTI V LEDVICAH
BOLESTI V KROGU
HREM KAŠLU

BOJ ZA ŽIVLJENJE!

Boj za življenje, ki je vsak dan težavnejši, če ne uničujoč, je tudi toliko bolj mnogim nevaren, kateri ne mislijo na sebe, postanejo toliko brezbržni, da pustijo v nemar svoje telo in zdravje. Nasledek takemu nerednemu življenju je ta, da so popolnoma izrabljeni; temu sledijo neprebavnost ter telesna in duševna onemoglost. Taki slučajji potrebujejo takojšnjo pozornost in najboljše je, da se takoj začne rabiti

Trinerjevo Ameriško Zdravilno Grenko Vino

ki bo uredilo neredno delovanje prebavnih organov od preobloženja povzročenega radi kateregakoli vzroka, ker odstrani iz prebavnega sestava vso nepotrebnost in

zboljša okus,
prepreči zastanje,

urejuje prebavljanje,
okrepča telo.

Trinerjevo Ameriško Zdravilno Grenko Vino uredi delo prebavnih organov, zato se ga naj rabi zlasti v sulčaju, če čutite

izgubo okusa,
težave po jedi,
napetost,
zlobno sapo,
kosmat jezik,

koliko in krče,
neprebavnost,
bledost,
nervoznost,
telesno slabičo.

Pomirilo bo vaše spanje in pomoglo opravljati vaše dnevne posle.

Stari in slabotni ljudje bi morali vedno imeti to zdravilo priročno in je stalno rabiti. Ženske, ki so nadlegovane s slučajnim glavobolom in drugimi nadležnostmi, naj rabijo TRINERJEVO AMERIŠKO ZDRAVILNO GRENKO VINO.

Cena \$1.00. Dobite je v lekarnah.

JOSEPH TRINER,
IZDELOVATELJ.

1333-1339 South Ashland Ave.

CHICAGO, ILL.

Za otekline, rane, otrple člene, protin, živčno bol in jetno nadlogo, je Trinerjev Liniment najbolj lek. Izdelane mišice ribajte s Trinerjevim Linimentom. Cena 25c in 50c v lekarnah. Po pošti 35c in 60c.

JOHN STEFANICH
N. W. Phone 348
Slovenska Gostilna:
vino domače in importirano,
fino žganje in disce smodke.
915 N. Scott St., Joliet, Ill.

Oba telefona 215.
WERDEN BUCK
511-13 Webster Street,
JOLIET, ILL.

Tu dobite najboljši CEMENT, AP NO, ZMLET KAMEN, OPEKO, VODOTOČNE ŽLEBOVE, ter vse kar spada v gradivo.
MEHAK IN TRD PREMOK.
Chicago Phone 225.

Oscar J. Stephen
Sobe 201 in 202 Barber Bldg.
JOLIET, ILLINOIS.
JAVNI NOTAR
Kupuje in prodaja zemljišča v mestu in na deželi. Zavaruje hiše in pohištva proti ognju, nevihti ali drugi škodbi. Zavaruje tudi življenje proti nezgodam in boleznim. Izdeluje vsakovrstna v notarsko stroko spadajoča pisanja. Govori nemško in angleško.

TROST & KRETZ
— izdelovalci —
HAVANA IN DOMAČIH SMODK
Posebnost so naše
"The U. S." 10c in "Meerscham" 5c.
Na drobno se prodajajo povsod, na debelo pa na:
108 Jefferson Street, JOLIET, ILL.

John Grahel
...Gostilničar...
Točim vedno sveže pivo, fino fornijsko vino, dobro žganje in trde najboljše smodke.
Prodajam tudi trdi in mehki premok.
TELEFON 7612.
1012 N. Broadway JOLIET, ILL.

Garnsey, Wood & Lennox
ADVOKATI.
Joliet National Bank Bldg.
Oba tel. 891. JOLIET, ILL.

Mi hočemo tvoj denar ti hočeš naš les

Če boš kupoval od nas, ti bomo vselej postregli z najnižjimi tržnimi cenami. Mi imamo v zalogi vsakovrstnega lesa.

Za stavbo hiš in poslopij mehki trdi les, lath, cederne stebre, deske, šingline vsake vrste.

Naš prostor je na Desplaines blizu novega kanala.

Predno kupiš LUMBER, ogledaj pri nas in ogledaj si našo zalogo! Mi bomo zadovoljili in ti prihranili denar.

W. J. LYONS
Naš office in Lumber Yard na Desplaines in CLINTON ST.

ZA Zavarovanje
proti požaru, mala in velika posojila pojdite k
A. SCHOENSTEDT & CO.
203 Woodruff Bldg. Oba tel. 169
Joliet, Ill.

Slovensko Katoliško

Marije

(S. C. M. B. Society of
Ustanovljeno 15. avgusta 1909
PITTSBURGH,

Samostojno Pod. Društvo

Vnebovzete

St. Mary's Assumption
Organizirano 2. aprila 1910
PENNSYLVANIA.

GLAVNI ODBOR:

Predsednik:.....FRANK ROGINA, 36—48 St., Pittsburgh, Pa.
Podpredsednik:.....MATH. MAGLESICH, 3440 Ligonier St., Pittsburgh, Pa.
Tajnik:.....JOSEPH L. BAHORICH, 5148 Dresden Way, Pittsburgh, Pa.
Zapisnikar:.....GASPER BERKOPEC, 4927 Plum Alley, Pittsburgh, Pa.
Kasirnik:.....JOHN BALKOVEC, 5145 Carnegie St., Pittsburgh, Pa.

NADZORNI ODBOR:

Joseph Pavlakovich, 54 Low Road, Sharpsburg, Pa.
John Šutej, 5113 Carnegie St., Pittsburgh, Pa.
Frank Mihelich, 4808 Blackberry Alley, Pittsburgh, Pa.

POROTNI ODBOR:

Joseph Jantz, 4502 Buttler St., Pittsburgh, Pa.
Frank Trempus, 4628 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.
Anton Zunic, 1037 Peralto St., N. S. Pittsburgh, Pa.

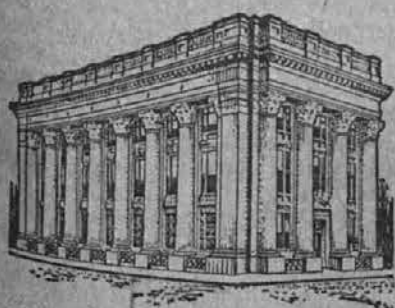
Bolniški obiskovalec: WILLIAM TOMEK, 4811 Butler St., Pittsburgh, Pa.
Društveno Glasilo je: "AMERIKANSKI SLOVENEK", Joliet, Ill.

Vsa pisma in denarne zadeve se naj pošiljajo na tajnika. Vse pritožbe pa
I. porotnika.

Rojaki! Pristopajte v to društvo, katerega cilj je: Pomagati onemoglom.
Večja družba — Boljša podpora.

Društveno Geslo: "V slogi je moč."

LJUDSKA BANKA

Vložite svoj de-
nar na obresti v
največjo in naj-
močnejšo banko
v Jolietu

Hranilnica

Vlade Zd. Držav,
Poštne Hranilnice
in Države Illinois.

Nad 12,000 najboljših ljudi v Jolietu ima tu vloženo
denar. Pod vladno kontrolo.

3% obresti od vlog. Začnite vlogo z \$1.
First National Bank
PREMOŽENJE NAD \$4,500,000.00

SLAVNOZNANI

SLOVENSKI POP

proti žej - najboljše sredstvo.

Cim več ga piješ tembolj se ti priljubi.

Poleg tega izdelujemo še mnogo drugih
sladkih pijač za krepčilo.

BELO PIYO

To so naši domači čisti pridelki, koje
izdeluje domača tvrdka.

Joliet Slovenic Bottling Co.
913 N. Scott St. Joliet, Ill

Telefoni Chi. 2275 N. W. 480, ob nedeljah N. W. 344

Mestna Hranilnica Ljubljanska

Ljubljana, Prešernova ulica št. 3.

NAJVEČJA SLOVENSKA HRANILNICA!

Koncem leta 1915 je imela vlog.....K 48,500,000.—
Rezervnega zaklada.....K 1,330,000.—

Sprejema vloge vsak delavnik in jih obrestuje po

==4½%==

Brez odbitka. Hranilnica je PUPILARNO VARNA in
stoji pod kontrolo e. kr. deželne vlade.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnike.

Posoja na zemljišča in poslopa na Kranjskem proti 5¼ odstotkov,
izven Kranjske pa proti 5½ odstotkov obrestim in proti najmanj tri-
četrt odstotkov odplačevanju na dolg.

POVEST O DVEH MESTIH.

(Nadaljevanje s 6. strani.)

čaja, zaradi katerih so me klicali, in
in prostor, kamor so me peljali, in
sploh označiti vse okoliščine. Poznal
sem vpliv dvora ter plemiško nedo-
tekljivost in sem pričakoval, da se za
zadevo ne bodo zmenili; a hotel sem
olehčati svojo lastno vest. O stvari
sem skrbno molčal, celo nasproti svoji
ženi; tudi to sem hotel omeniti v pi-
smu. Na lastno nevarnost nisem mi-
slil; a zavedal sem se, da bi drugi bili
v nevarnosti, če bi vedeli, kar sem ve-
del jaz.

Tisti dan sem imel veliko opraviti in
nisem mogel zvečer končati pisma.
Naslednje jutro sem vstal mnogo bolj
zgodaj kot navadno, da ga dovršim.
Bil je zadnji dan leta. Pismo je bilo
ravno kar končano, ko so mi naznanili,
da čaka nekdo gospa, ki želi govoriti z
menoj. ***

Moja naloga je vedno težja. Mrz
je in tema, čuti so mi tako otopeni in
pobitost je tako strašna.

Gospa je bila mlada, prikupljiva in
lepa, a dolgo življenje ji ni bilo uso-
jeno. Bila je zelo razburjena. Pred-
stavila se mi je kot žena markiza St.
Evremondea. Ta naslov, ki je z njim
mladenič nagovoril starejšega brata,
sem spravi v zvezo z začetnico, ki je
bila uvezena na prepasu, in sem lahko
prišel do sklepa, da sem pred kratkim
videl tega gospoda.

Moj spomin je še vedno natančen, a
najinega pogovora ne morem zapisati.
Zdi se mi, da me opazujejo bolj na-
tančno kot prej, in ne vem, kdaj me
opazujejo. Ona je napel slutila in na-
pol odkrila glavna dejstva krute po-
vesti ter, da je njen mož sodeloval v
njej in da so mene klicali na pomoč.
Ona ni vedela, da je dekle umrlo. Ho-
tela ji je, je rekla žalostna, pokazati
sodržje žene. Hotela je odvrti jezo
nebes od hiše, ki so jo že dolgo mnogi
trpeti sovražili.

Po pravici je mislila, da živi še mlaj-
ša sestra, in je iskreno želela pomagati
tej sestri. Jaz ji nisem vedel povedati
drugega kot da res živi; sicer nisem
vedel ničesar. Ravno upanje, da ji
bom mogel povedati njeno ime in bi-
vališče, jo je bilo zaupno pripeljalo k
meni. A tega še sedaj, to žalostno u-
ro, ne vem. ***

Papir mi pohaja. Včeraj so mi gro-
zeč vzeli en list. Danes moram kon-
čati svoje poročilo.

Bila je dobra, usmiljena gospa in ni
bila srečna v zakonu. Kako bi mogla
biti! Brat jo je sumničil in sovražil
in porabljal ves svoj vpliv zoper njo;
bala se je njega in bala tudi svojega
moža. Ko sem jo spremljal do vrat, je
v kočiji sedel otrok, lep deček dveh ali
treh let.

"Zavoljo njega, doktor," je dejala
in ga pokazala jokaje, "bi rada toliko
popravila, kolikor morem. Sicer ne
bo nikoli blagoslova na njegovi ded-
ščini. Slutim, da bodo enkrat od nje-
ga terjali zadoščenja, če ne bo kdo
drugi zadostil. Kar se smem imeno-
vati svoje — in to ni veliko več kot
nekaj zlatnine — mu bom dala kot
prvo dolžnost življenja, da izroči s
sočustvom in boleščjo svoje mrtve
matere oni nesrečni družini, ako se
sestra kdaj najde."

Poljubila je otroka, ga pobožala in
govorila: "To je zavoljo tebe. Ti boš
pošten, dragi Charles?" Otrok je vrlo
odgovoril: "Da." Poljubil sem ji ro-
ko, ona ga je vzela v naročje in se
odpeljala božaje ga. Pozneje je ni-
sem videl nikoli več.

Ker je omenila ime svojega moža
mislil, da ga poznam, ga nisem prista-
vil v svoje pismo. Zapečatil sem ga
in, ker se ga nisem upal dati iz rok,
sem ga izročil sam isti dan.

To noč, zadnjo noč leta, je okrog
devete ure pozvonil pri mojih vratih
mož v črni obleki, hotel govoriti z
menoj in šel tih po stopnicah za moj-
jim mladim služabnikom Ernestom
Defargem. Ko je služabnik stopil v
sobo, kjer sem sedel s svojo ženo —
o moja žena, ki te ljubi moje srce! —
o moja lepa, mlada žena! — sva opazila,
da stoji mož, ki je bil baje pri vratih,
molče za njim.

"Nujen slučaj v ulici St. Honore,"
je dejal. Da se ne bom dolgo zamudil,
ker me čaka kočija.

Ko sem stopil iz hiše, so mi odzadaj
z robcem trdo zavezali usta in mi u-
klenili roke. Brata sta izza nekega
temnega ogla stopila na cesto, me po-
gledala in prikimala. Markiz je vzel
iz čepa pismo, ki sem ga jaz bil pisal,
mi ga pokazal, ga sežgal nad svetiljo-
ko, ki so mu jo držali, in poteptal pe-
pel z nogo. Nihče ni izpregovoril be-
sede. Pripeljali so me sem, pripeljali
so me v moj živi grob.

Če bi bil Bog kdaj v vseh teh straš-
nih letih usmiljeno navdihnil srce ka-
terelega izmed bratov, da mi kaj izpo-
ročita o moji dragi ženi — da mi z eno
samo besedo naznanita, ali je živa ali
mrtva — bi mislil, da ju še ni popolno-
ma zapustil. Toda sedaj menim, da
je znamenje krvega križa postalo za
njiju usodopolno in da nista dosegla
usmiljenja pri Njem. In njiju in nju-
ne potomce do zadnjega njihovega
rodu tožim jaz, Aleksander Manette,
nesrečni jetnik, to zadnjo noč leta
1767, v svojim neznoznih mukah ti-
stim časom, ko bo treba za vse to od-
govarjati. Tožim jih pred Bogom in
ljudmi.

Nastal je strašen krik, ko so prebra-
li ta dokument. Besen in polhpen
krik, v katerem je bilo razumeti le
besedo kri. Povest je vzbudila naj-
strašnejšo maščevalnost časa in med

vsem narodom ni bilo glave, ki bi ne
bila padla pod njo.

Pred takim sodiščem in takim ob-
činstvom ni treba še pripovedovati,
kako Defargea nista objavila teh pa-
pirjev z ostalimi zapiski osvojenega Ba-
stille, ki so jih nosili v izprevodu, mar-
več jih shranila in čakala primerne-
ga časa. Ni treba pripovedovati, da je
Saint Antoine že dolgo prej obsodil
ime te sovražene družine in ga vplel
v svoj usodopolni zapisnik. Nikdar
ni bilo človeka, ki bi ga njegova
krepost in njegove zasluge mogle ta
dan na tem kraju rešiti takih obtožb.

Najhujše je bilo za obsojenca, da je
tožitelj bil sloviti meščan, njegov pri-
jatelj in oče njegove žene. Ena izmed
brezumnih ljudskih želja je bila, po-
sneti dvomljivo javno krepost sta-
rega veka ter žrtvovati in darovati
samega sebe na oltarju domovine. Ko
je torej predsednik rekel (sicer bi se
bila njegova lastna glava zamajala na
plečih), da želi dobri zdravnik republi-
ke še bolje služiti republiku, da je pri-
pravljen iztrgati sovražno aristokrat-
sko rodovino in da gotovo čuti sveto
vnemo in radost, ko jemlje svoji hčeri
moža in njenemu otroku očeta, je v
dvorani prekipevala divja navdušenost in
domovinska ljubezen, le sledi člove-
škega usmiljenja ni bilo.

"Ta doktor je zelo vpliven," je smeh-
ljaje zamrmrala gospa Defarge Ma-
ševalski. "Reši ga sedaj, moj doktor,
reši ga!"

Pri vsakem glasu porotnikov je za-
bučalo po dvorani. Drug za drugim.
Bučanje za bučanjem.

Sodba enoglasna. V srcu in po roj-
stvu aristokrat, sovražnik republike,
zloglasen zatiravec ljudstva. Nazaj v
ječo in čez štiriindvajset ur v smrt!

XI. POGLAVJE.

Mrak.

Nesrečna žena nedolžnega človeka,
ki je bil tako obsojen na smrt, se je
zgrudila pod sodbo, kakor bi jo kdo
bil pobil. A izpregovorila ni besedice
in glas, ki jo je v srcu opominjal, da
ga more le ona okrepiti v nesreči in
da mu je ne sme še množiti, je bil ta-
ko močan, da se je celo od tega udar-
ca kmalu zavedla.

Ker so se sodniki morali udeležiti
javnega izprevoda na ulici, so razpra-
vo odgovorili. Burni hrup in šum dvo-
rane, ki se je razgubljala skozi mnoga
vrata, se še ni bil poleg, ko je Lucija,
le z ljubeznijo in tolažbo na obrazu,
vstala in iztegnila roke proti svojemu
možu.

"Da se ga smem dotekniti! Da ga
smem le enkrat objeti! O dobri me-
ščani, ko bi imeli toliko usmiljenja z
nami!"

Razen ječarja in dveh izmed štirih
mož, ki so ga bili odpeljali preteklo
noč, je bil v dvorani le še Barsad.

Ljudstvo se je razšlo gledat po ulicah.
Barsad je svetoval: "Naj se torej ob-
rameta; saj je le za trenutek." Drugi
so molče pritrtili in jo odpeljali preko
sedežev v dvorani do vzvišenega pro-
stora, kjer jo je on mogel objeti, če
se je sklonil preko obtožne klopi.

"Zbogom, ljubica moje duše. Še bla-
goslov slovesa, ljubezen moja. Zopet
se bova sešla, kjer trudni počivaj!"

Tako je govoril mož, ko jo je "sti-
skal na prsi.

"Jaz morem to prenašati, dragi
Charles. Nebo me podpira; ne trpi za-
voljo mene. Blagoslov slovesa za na-
jinega otroka."

"Po tebi ga ji pošiljam. Po tebi jo
poljubim. Po tebi ji pravim zбо-
gom."

"Moj mož. Ne. Še trenutek!" On
se ji je izvijal. "Ne bova dolgo loče-
na. Čutim, da mi bo od tega polago-
ma počilo srce; a dokler bom mogla,
bom izvrševala svojo dolžnost, in ka-
dar jo zapustim, ji bo Bog poiskal pri-
jateljev, kakor jih je poiskal meni."

Njen oče je bil šel za njo in bi se
bil pred njima zgrudil na kolena, če bi
Darnay ne bil iztegnil roke in ga pri-
jel.

"Ne, ne! Kaj ste storili, kaj ste
storili, da bi klečali pred nami! Sedaj
veva, kako ste se nekdanj morali boje-
vati. Sedaj veva, kaj ste trpeli, ko ste
slutili svoj rod in ko ste zvedeli zanj.
Sedaj veva, kako naravno antipatijo
ste dušili v sebi in jo premagali zavo-
ljo nje. Hvaležna sva Vam iz vsega
srca, iz vse ljubezni in dolžnosti. Ne-
bo bodi z Vami!"

Oče je odgovoril le s tem, da si je
segel v bele lase in jih od boli ječaje
pulil.

"Ni moglo biti drugače," je dejal
jetnik. "Vse se je pletlo tako, da se
je tako izteklo. Vsled večne, brez-
uspešne želje izpolniti naročilo svoje
uboge matere sem se v Vašo nesrečo
sezanil z Vami. Tako zelo ni moglo
roditi dobrega in tako nesrečen začet-
ek ni mogel imeti srečnejšega konca.
Potolažite se in odpustite mi. Nebo
Vas blagoslovi!"

Ko so ga odpeljali, ga je žena izpu-
stila in stoji gledala za njim s skle-
njenimi rokami, kakor bi molila, in v
veselim izrazom na obrazu ter celo s
hrabrečim nasmehom. Ko je izginil
skozi vrata, se je obrnila, ljubeče po-
ložila glavo na očetove prsi, hotela
nekaj reči in se zgrudila predenj.

Tedaj je Sydney Carton stopil iz
temnega kota, ki se iz njega ni bil ge-
nil, in jo dvignil. Z njo sta bila le
njen oče in gospod Lorry. Njegova
roka je trepetala, ko jo je držala in ji
podpirala glavo. Kljub temu, mu na
obrazu ni bilo opaziti usmiljenja —
marveč kakor odsev ponosa.

"Ali naj jo nesem v kočijo? Ni te-
ža."

Odnese jo je zlahkoma skozi vrata

in jo nežno položil v kočijo. Vstopila
sta tudi njen oče in njihov stari prija-
telj, on je pa sedel poleg voznika.

Ko so prišli do vrat, pri katerih je
on pred nekaj urami gledal trdo kame-
nje tlaka, ki je po njem hodila njena
noga, jo je zopet dvignil in odnesel po
stopnicah v sobo. Položil jo je na
ležišče, medtem ko sta se njena hči in
gospodična Pross jokaje sklanjali nad
njo.

"Nikar je ne zbudite," je dejal tiho
gospodični Pross; "bolje ji je tako.
Ne izkušajte je osvestiti, dokler je le
v nezvesti."

"Ah Carton, Carton, dragi Carton!"
je jokala mala Lucija, ki je skočila k
njemu in se ga v svoji boli strastno
oklenila. "Sedaj, ko si prišel, boš go-
tovo pomagal mami in rešil očeta! O,
poglej jo, dragi Carton! Ali jo moreš
videti tako?"

Sklonil se je k otroku in pritisnil
njeno cvetoče lice na svoj obraz. Než-
no se ji je izvil pogledal njeno neza-
vestno mater.

"Preden odidem," je dejal in obstal
— "ali jo smem poljubiti?"

Pozneje so se spomnili, da je nekaj
zašepetal, ko se je sklonil nad njo in
se doteknil njenega obraza z ustnicami.
Deklica, ki mu je bila najbližje,
jim je kesneje pripovedovala in je pri-
povedovala svojim vnukom, ko je bila
stara, lepa gospa, da je rekel: "Življe-
nje, ki ga ljubite."

Ko je odšel v sosednjo sobo, se je
naenkrat obrnil k gospodu Lorryju in
njemu očetu, ki sta stopila za njim,
in dejal doktorju:

"Včeraj ste se bili zelo vplivni, do-
ktor Manette; poizkusite še enkrat.
Ti sodnik in vsi veljaki so Vam zelo
naklonjeni in zelo hvaležni za usluge;
ali ne?"

"Skrivali mi niso ničesar, kar se je
tikalo Charlesa. Trdno so mi obljui-
bili, da ga bom rešil; in sem ga rešil."
To je izgovoril zelo žalostno in zelo
žalostno in zelo tiho.

"Poizkusite še enkrat. Ure do ju-
tri popoldne so štete in kratke, toda
poizkusite."

"Bom poizkusil. Izgubil ne bom ni-
ti trenutka."

"Tako je prav. Videl sem, da je
energija, kot je Vaša, izvršila velike
reči," je pristavil z nasmehom in vzdi-
hom obenem, "dasi nikoli tako velikih,
kot je ta. Toda poizkusite! Življe-
nje, ki ga zlorabljam, je sicer malo
vredno, a je vendar vredno tega truda.
Če bi ne bilo tako, bi ga ne bilo težko
žrtvovati."

"Kaj pojdem," je dejal doktor
Manette, "k tožniku in predsedniku in
tudi drugim, ki jih rajši ne imenujem.
Pisal bom tudi in — toda danes ob-
hajajo po ulicah neko slavnost in ni-
kogar ne bo dobili pred mrakom."

"Res je. A to je vsaj izgubljeno u-
panje in, če počakamo do mraka, ne
bo nič bolj izgubljeno. Jaz bi rad ve-
del, kako ste opravili; a vedite, da ne
pričakujem ničesar! Kdaj, menite, bo-
ste govorili s temi veljaki, doktor Ma-
nette?"

"Upam, da takoj, ko se zmraci. Čez
eno uro ali dve."

"Zmračilo se bo kmalu po štirih.
Vzemimo malo več kot eno uro ali
dve. Če pridem h gospodu Lorryju
ob devetih, ali bom mogel zvedeti bo-
disi od Vas samega, kaj ste opravili?"

"Da."

"Veliko sreče!"

Gospod Lorry je šel za Sydneyem
do drugih vrat, ga prijel za ramo, ko
je hotel oditi, in ga tako ustavil.

"Jaz nimam nobenega upanja," je
tih in žalostno zašepetal gospod
Lorry.

"Jaz tudi ne."

"Če bi kateri izmed tistih mož ali
če bi mu vsi hoteli priznati — kar
je zelo neverjetno, kajti kaj je njim
eno življenje! — menim, da bi po ti-
stem viharju v dvorani ne mogli več
priznati."

"Tudi jaz menim tako. Med tistim
šumom sem slišal sekro, ki je padla."

Gospod Lorry se je z roko naslonil
na vrata in si zakril obraz.

"Ne obupavajte," je dejal Carton
zelo nežno, "ne jokajte. Doktor Ma-
nettea sem hrabil s to mislijo, ker
sem čutil, da bo to njej enkrat v to-
lažbo. Sicer bi mislila, 'njegovo ži-
vljenje smo žrtvovali in napravili leh-
komiselno', in to bi jo morda bolelo."

"Da, da, da," je odgovoril gospod
Lorry in si otrl oči; "imate prav. To-
da on bo poginil; sedaj ni več resni-
nega upanja."

"Da. On bo poginil; sedaj ni več
resničnega upanja," je ponovil Carton.
Nato je odšel z odločnimi koraki po
stopnicah.

(Dalje prih.)

LOTE NA PRODAJ.

Na voglu N. Clement in Theo sts.
zemljišče, obsegajoče 8 lot, s hišo na
ogelni loti.

Hiša ima šest sob, klet, plinovod,
vodnjak z izvrstno vodo.

Lot s črno prstjo so obdelane, o-
grajene in obdane z lepimi mladimi
drevesci.

Pet minut do dveh kar, Broadway
in Wilcox.

Pet minut do shopov ali delavnice.
Tudi še druge posamezne lote ima-
mo na prodaj.

Vse je v najlepšem redu glede ab-
straktov itd. Vse prodamo po zmer-
ni ceni, na malo odplačilo in lahke
mesečne obroke, ali po dogovoru. Pro-
damo zaradi smrtnega slučaja.

Vprašati: Mrs. Mauser, 1506 North
Broadway, Joliet, Ill. 6613

Ako hočete streho popraviti po za mal
denar oglasite se pri

HOLPUCH ROOFING CO.

COMPOSITION
FELT and GRAVEL ROOFERS

Asphalt Roofing Over Shingles.
Bell Telephone, Joliet 4213
Office, Room 3, Forgo Building.
Corner Ottawa and VanBuren Streets
JOLIET, ILLINOIS.

Naznanilo!

Centenim rojakom v Jolietu nazna-
njam, da prodajam vse vrste pijačo,
kakor:

SEHRINGOV, PORTERJEVO IN
CITIZENS PIVO
v steklenicah in sodčkih.

Istotako najboljša domača vino, žga-
nje in razne druge pijače.

Naročite po telefonu — Chicago tel.
4086. Pripeljem ob določenem času
na dom zastoj.

Jerry Laurič

210 RUBY STREET, JOLIET, ILL.

W. C. MOONEY

PRAVDNIK-ADVOKAT.

4th fl. Joliet Nat. Bank Bldg., Joliet

Ko imate kaj opraviti s sodnijo
oglasite se pri meni.

Joliet Steam Dye House

Professional Cleaners and Dyers

STRAKA & CO.

Office and Works, 642-644 Cass

Chicago Phone 4444, N. W. 483.

JEDEN AKER ZADOSTUJE.

Ako si morete postaviti skromno hi-
šo na svoje lastne stroške, pripravljen
sem vam prodati jeden akre ali več
zemlje. Na roko plačate majhno vso-
to, ostalo pa na mesečne obroke. Je-
den akre zemlje meri 132x330 čevljev,
jednako šestim ali sedmim mestnim
lotom. Ako si sedaj postavite hišo, si
prihranite najemnino kar vam bo v
veliko korist na stara leta. Blizo po-
luhne železnice. Za pod

MATI.

Edini sin je ležal na smrtni postelji. Bil je četrti večer smrtonosne bolezni. Soba je bila napolnjena z gorkim zrakom; streljaji so bili utrujeni in zmuceni. Bolni deček je premikal glavo z ene strani na drugo ter zdihoval. Že tri dni je samo zdihoval in stokal, a izpregovoril ni niti besedice.

Oče ni mogel nazadnje že več gledati trpljenja bolnega sina, odšel je ven na vrt, da se nauži svežega zraka.

"Zunaj je naletel na smrt, ki se je plazila okoli hiše."

"Kdo si?" je vprašal v strahu, če tudi je dobro vedel, koga ima pred seboj.

"Ti veš!" odgovorila je smrt. "Ali si pripravljen?"

"Pripravljen?" vprašal je oče boječe in na čelo mu je stopil mrzel pot.

"Vzeti moram eno življenje iz te hiše!" je rekla smrt.

"Potem vzemi mene!" odgovoril je oče, "toda prizanesi mojemu sinu! Varoval sem ga od zgodnje mladosti, skrbel sem zanj, da je postal velik in krepak, njegovo telo in dušo sem ojačil. Pazil sem nanj kot na punčico v svojem očesu. Vzemi mene, smrt!"

A smrt je iztegnila svojo roko in rekla: "Idi!"

Hipno je zavalovila življenja polna kri po žilah očeta in zdelo se mu je prenegljivo, da se je ponudil smrti namesto sina. Bil je mož v najboljših letih. Ozrl se je okoli, videl livade, na katerih se je igral v svojih otroških letih. Tam zadaj se je dvigala, skrita med drevesi, vaška cerkev. Ob njenih nogah so hoteli v daljino valovi srebrne reke in melanholično udarjali ob bregove. Vsa okolica ga je pričela naenkrat zanimati in jasno so mu vstajali pred očmi predmeti, ki jih ni preje nikdar opazil.

Smrt je še vedno držala iztegnjeno roko proti njemu. Oče se je boril sam s seboj, toda čimdalje se je boril, tem slabše je postal, tem bolj je naraščala želja, živeti dalje.

Tu je bil v vrtu, ki ga je nasadil, zraven je ležal travnik, na katerem se je tolikokrat igral kot otrok. Čvetlice so zapirale svoje kelihne in se pripravljale k počitku, vse naokoli je vladala tišina in vsak najmanjši šum, vsak glas je čul razločno. V daljavi se je oglašil resek žvižg lokomotive, poznal je vlak, ki je drdel tamkaj mimo in s katerim se je vozil tolikokrat, a odslej se ne bo nikoli več. Kaj naj stori? V svoji duši in naravi ni našel nobenega odgovora.

Ptički so se še vedno gugali na vejah in oživljali drevje in grmičevje, povsod je videl kliti življenje, ki se mu hoče sam odreči. V hlevu je zarežgal eden njegovih konj. Zalajal je njegov pes in storiло se mu je milo. "Ali si pripravljen?" vprašala je smrt še enkrat.

"Ne, ne; ne morem iti!" je odgovoril tiho. Potem se je obrnil in odšel s poveseno glavo nazaj v hišo.

Ni mogel več iti v sobo, v kateri je ležal njegov sin. Spilazil se je v svojo sobo in se vsedel k oknu ter poslušal, kako burno mu srce bije.

V bolnikovi sobi pa je sedela mati in obe sestrji, da streljajo bolnemu dečku. Ko je legal mrak na poljano, se je dvignila mlajša sestra in odšla na vrt, da bi se razvedrila. Tudi ona je videla sloko postavio in tudi ona je vedela, da čaka na vrtu smrt.

"Imeti moram žrtev v tej hiši!" je zopet izpregovorila smrt.

"Prizanesi mojemu bratu, vzemi mene!" je prosila deklica s tresočim glasom. "Bil mi je brat ne le po rodu, tudi po srcu; vedno sva bila skupaj in ne bo pozabil name."

"Torej pojdi z menoj!" je rekla smrt in iztegnila roko.

A mladenka se je prestrašila prikazni s stegneno roko. Ozrla se je proti nebu, posutim z bleketajočimi zvezdami. Iz vsake zvezdice ji je zrlo življenje nasproti, a to niso bile mrzle in mrtve svetlikajoče zvezdice v zimskih nočeh. Videla je v duhu kakor da bi iztegali spomeniki na pokopališču svarljivo svoje prste proti njej. Tamkaj se je blestela reka kakor srebro v lunini luči, tamkaj se je vila ozka stezica k bregu, po kateri je hodila vsako jutro iskat mleko za dom.

Zazdelo se ji je življenje vendar dragocenejše, srce ji je postalo naenkrat mrzlo in jokaje je odšla nazaj v hišo.

Pozneje na večer je šla starejša sestra na vrt. Tudi ona je naletela na smrt. "Se vedno čakam!" je izpregovoril tajnstven gost.

"Dobro, jaz grem s teboj!" je rekla odločno. "Jaz sem močna, zaradi nje ga ti lahko zrem v lice. Igrala sva se skupaj, on in jaz, čitela sva iz iste knjige in naučila sem ga vse, kar sem vedela."

Zopet je iztegnila smrt svojo roko ter hotela potegniti k sebi dekle.

Tu je pričela sestra na tihem razmišljati. Stala je na pragu v življenje, njeno življenje ni bilo samo njeno, samovoljno ga ni mogla več oddati, e je izgubivala pogum ob misli, da se hoče žrtvovati. Kaj naj bo iz njenega ženina? Temna skupina drevja, ki je stala ob cerkvi, jo je spominjala s svojo senco na njeno sladko tajnost. Tamkaj sta si prvič razodela svojo ljubav, tamkaj sta si prvič objubila zvestobo. Tam ob strani rase grmiček,

s katerega je utrjala vzcvetelo cvetko, ki mu jo je podarila v znak ljubezni.

Bolni deček tamkaj v zaduhli sobi ne ve še ničesar o sladkostih življenja. Ves opojni vonj cvetočega vrta je silil v njo ter jo vezal z zemljo in njenimi lepota.

Ne da bi rekla besedice, se je obrnila in odšla s solznimi očmi v skrb za bolnega brata, vendar pa pripravljena boriti se za svoje življenje.

Ob dnevnem svitu je prišla na vrt mati, ki je prej še ukazala drugim, naj pazijo na bolnika.

Vsled solnih oči ni opazila takoj smrti ter jo je zagledala šele, ko je stala pred njo. Spoznala jo je takoj.

"Vem," je rekla, "ti si prišla ponj!"

"Ne ravno ponj; imeti hočem sploh koga iz te hiše!"

Mati se je vzravala in rekla je smehljaje in mirno: "Jaz sem pripravljena!"

Smrt je zopet iztegnila roko, da bi zagrabila svojo žrtev.

"Ali smem še prej urediti svoje stvari?" je vprašala mati.

"Smem; čakala bom!"

Mati se je vrnila nazaj v hišo. Šla je v vse sobe in shrambe, če je vse v redu. Potem pa je položila svoje knjige in ključce na mizo v sobi starejših hčere. Nazadnje je šla še v bolniško sobo ter gledala sina z dolgim, ljubeznim polnim pogledom. Niti njen mož, niti njeni hčeri se niso upali izpregovoriti besedice, kajti vedeli so vsi trije le predobro, da je mati srečala zunaj smrt in da hoče iti z njo. Ko je videla mati svojega bolnega dečka, se je spomnila časov, ko ga je še nosila na svojih rokah in smehljaje srce se je pojavilo na njenem licu in našel odsev na blestem obličju bolnika.

Čvetlice so začele odpirati svoje kelihne, rahla sapa je zavela in se poigrala z lasmi matere. Še enkrat se je ozrla, videla je vrt, cerkev in bele vaskne hiše. Misli je na svojega moža, na hčere, toda vedela je tudi, da so vsi dobro preskrbljeni in da bo rešila svojega sina.

Toda, kje je ostala smrt? Rekla je, da bo počakala.

Nikogar ni bilo videti.

Po ozki stezi ob brega sem pa je nekdo prihajal.

"Pripravljena sem!" je rekla mati in iztegnila svoje roke.

Tudi neznanec je iztegnil svojo roko ter prijel mater.

"Moja brat je odšel!" je izpregovoril.

"In kdo si ti?" je vprašala šepetaje mati.

"Jaz sem življenje!"

Mati se je nenadoma okrenila in hitela proti hiši.

Na pragu je srečala svojega moža.

"Pozdravljena!" ji je šepnil, "najin sin spi!"

Povodenj na jugu.

Charleston, W. Va., 17. jul. — Reka Kanawhee je narasla in njeni pritoki so stopili čez svoje bregove, vsled česar so obširna farmska polja poplavljenjena. Ozemlje 25 milj dolgoti ob Virginia Railway, vzhodno od Princetona, je pod vodo.

Milijonska škoda.

Salisbury, N. C., 18. jul. — Poročila iz Statesville pravijo, da so v okraju Alexander večerjati utonili trije otroci, ko je bila neka hiša poplavljenjena in izpodprana po vodovju.

Stvarna škoda vsled povodnji ob rekah Iredell in Catawba ter v Alexander Co. bo znašala na milijone. Bombaževinarne v Monbu so popolnoma izgubile z zemeljske površine, kar pomeni škodo \$100,000. Mlini, vredni \$50,000, so tudi izgubljeni. In še druge dragocene stvari so razdeljali zadnji nalivi.

Otroška mrtvoudnost.

New York, 18. jul. — Da se prepreči razširjanje otroške mrtvoudnosti v druge dele Združenih Držav, morajo vse iz New Yorka odpotujoče osebe pokazati izpričevala, da so in so bili prostori, v katerih stanujejo ali so stanovali, brez bolezni. To odredbo je danes razglasil dr. Charles E. Banks, glavni zdravnik zveznega zdravstvenega urada. Pet nadaljnjih zdravnikov je zdaj med potjo semkaj, da bodo pomagali zveznemu zdravstvenemu uradu v njegovih prizadevah, ščititi življenje prebivalcev drugih držav.

Čezmerno delo in muka.

Ljudje ne onemorejo vsled čezmernega dela, nego vsled mučenja in nerednega življenja. Storiteli hočejo več, nego so zmožni izvršiti, in doleti jih potem kazen. Svojo slast in svoje spanje izgubljajo, in trpe vsled telesne in duševne onemoglosti. Vsem takim ljudem priporočamo Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino. To izvršno zdravilo pomore zopet očistiti shujšani ustroj, ker ohrani drob odprt, izpodbudi slast, izboljša prebavo, in okrepi telo. Pri žapeki in njenih zapletljajih, kakor so neprebavnost, težava po jedi, napenjanje, slaba barva, glavobol, razdražljivost, je to vino čezmerno priporočljivo. Cena \$1.00. V lekarnah. Jos. Triner, izdelujoči kemik, 1333-1339 S. Ashland ave., Chicago, Ill.

Pri skrinji, bolnih živih in otrplih sklepah je dodobra namažati bolešno mesto s Triner's Linimentom, ali namočiti flanelo z istim, jo nadeti na sedež bolečine in zavarovati s suho obvezo. Cena 25 in 50c v lekarnah; po pošti 35 in 60c. — Adv.

CENIK PODUČNIH IN ZABAVNIH KNJIG

katere se dobe v

KNJIGARNI AMER. SLOVENCIA, JOLIET, ILL.

PODUČNE IN ZABAVNE KNJIGE.

Ali Boga Stvarnika res ni treba. 25c

Amerika, ali povsod dobro — do ma najboljša. 20c

Angleščina brez učitelja. 40c

Arumugam, sin indijskega kneza. Dogodljaji spreobrnjenega indijskega princa. 20c

Babica. 50c

Beatnik dnevnik. 20c

Belgrajski biser. Pov. iz starih dni 20c

Berač. Povest. — Elizabeta. Črtice 20c

Bled sedaj in nekdaj. 20c

Božja kazen. — Plavec na Savini. 20c

Čudovita zmaga. 20c

Boj s prirodo. — Trekova Urška. 20c

Božični darovi. Povesti. 20c

Čas je zlato. 25c

Ciganova osveta. 25c

Darovana. Povest. 25c

Emanek, lovčev sin. — Berač. 20c

Erazem Predjamski. Povest iz petnajstega stoletja. 20c

Feldmaršal grof Radecki. 20c

Ferdinand. 25c

Frank baron Trenk, vodja hrvatskih pandurov. 25c

Gozdarjev sin. Povest. 20c

Življenja, 2 zvezka po. 75c

Grizelda, kmetica in grofica. 20c

Hedvika banditova nevesta. Povest 20c

Hmeljevo cvetje. — Marijina podoba. 25c

Izdajavec. Zgodovinska povest iz turških časov. 25c

Izgubljena sreča. Povest. 20c

Jaromil, Češka narodna pravljica. 20c

Kanarček, Kresnica. — Kapelica v gozdu. 20c

Knez Črni Jurij, osvoboditelj Srbije. Zgodov. povest. 20c

Kraljičin nečak. Zgodovinska pov. 25c

Krvava noč v Ljubljani. — Domo-ljubje sile. — Najdeno srce. 50c

Količina in stepe. Povest. 20c

Kako naj se pišejo zasebna pisma. 50c

Krvna osveta. Povest. 20c

Ljubite svoje sovražnike. Povest. 20c

Ludovik, mladi izseljenec. 25c

Marijina otroka. Povest s kavka-Maron, krščanski deček. 25c

Mati božja na blejskem jezeru. 25c

Matevž Klander. — (Spiritus familiaris. Zgodovina motniškega polža. Gregelj Koščecina). 20c

May, Eri. Povest. 20c

Mirko Poštenjakovič. Povest. 20c

Mladi samotar. Povest. 20c

Viljem baron Tegethoff. Zmagovalec na morju l. 1866. 25c

Vojška na Turškem 1875-1878. 25c

Voščilna knjižica. 75c

Vstajenje. Povest. 20c

Za kruhom. Povest. 20c

Zadnja kmečka vojska. Zgodovinska povest iz leta 1573. 75c

Zlata vas. Podučna in kratkočasna povest. 30c

Zlatokopi. Povest iz Alaske. 25c

Zlatorog. 30c

Znamenje štirih, povest, zv. po. 25c

Zvesti sin. Povest. 25c

Zlatarjevo zlato. Zgodovinska povest iz XVI. stoletja. 75c

Zlati orehi. Povesti. 25c

Zlatokopi. Povest iz Alaske. 25c

Zlatorog. 30c

Znamenje štirih, povest, zv. po. 25c

Zvesti sin. Povest. 25c

Zlatarjevo zlato. Zgodovinska povest iz XVI. stoletja. 75c

Zlati orehi. Povesti. 25c

Zlatokopi. Povest iz Alaske. 25c

Zlatorog. 30c

Znamenje štirih, povest, zv. po. 25c

Zvesti sin. Povest. 25c

Zlatarjevo zlato. Zgodovinska povest iz XVI. stoletja. 75c

Zlati orehi. Povesti. 25c

Zlatokopi. Povest iz Alaske. 25c

Zlatorog. 30c

Znamenje štirih, povest, zv. po. 25c

Zvesti sin. Povest. 25c

Zlatarjevo zlato. Zgodovinska povest iz XVI. stoletja. 75c

Zlati orehi. Povesti. 25c

Zlatokopi. Povest iz Alaske. 25c

Zlatorog. 30c

Znamenje štirih, povest, zv. po. 25c

Zvesti sin. Povest. 25c

Zlatarjevo zlato. Zgodovinska povest iz XVI. stoletja. 75c

Zlati orehi. Povesti. 25c

Zlatokopi. Povest iz Alaske. 25c

Zlatorog. 30c

Znamenje štirih, povest, zv. po. 25c

Zvesti sin. Povest. 25c

Zlatarjevo zlato. Zgodovinska povest iz XVI. stoletja. 75c

Zlati orehi. Povesti. 25c

Zlatokopi. Povest iz Alaske. 25c

Zlatorog. 30c

Znamenje štirih, povest, zv. po. 25c

Zvesti sin. Povest. 25c

Zlatarjevo zlato. Zgodovinska povest iz XVI. stoletja. 75c

Zlati orehi. Povesti. 25c

Naznanilo!

Slavnemu slovenskemu in hrvatsko mu občinstvu v Jolietu naznanjam, da sem otvoril svojo

Novo mesnico in grocerijo

na vogalu Cora in Hutchins cest, kje imam največjo zalogo svežega in suhega mesa, kranjskih klobas, vse vrste grocerije in drugih predmetov, ki spadajo v mesarsko in grocerijsko področje.

Priporočam svoje podjetje vsem rojakom, zlasti pa našim gospodinjam. Moje blago bo najboljšo, najčistejšo in tudi po zmerni ceni.

Spoštovanjem

John N. Pasdertz

Chicago tel. 2917

Cor. Cora and Hutchins St., Joliet, Ill.

STENSKI PAPIR

Velika zaloga vsakovrstnih barv, olja in firnežev. Izvršujejo se vsa barvarska dela ter obešanje stenskega papirja po nizkih cenah.

Alexander Daras

Chi. Phone 376 N. W. 927.

120 Jefferson St. JOLIET, ILL.

POZORI POZORI

SPOMLADNE OBLEKE.

Čedne in moderne obleke za odrasle in mladino se dobe pri nas, kakor tudi delamo v popolno zadovoljstvo obleke po meri.

Velika zaloga najmodernejših klobukov in kap vseh velikosti.

Posebno velika zaloga trpežnih čevljev visokih in nizkih za moške, ženske in mladino.

Mi imamo najlepše srajce, kravate, kolarje itd. Vse naše blago jamčimo ter povrnemo denar, ako ni v popolno zadovoljnost.

V vsakim nakupom dajemo 4 odst. vredne znamke ali pa register tikete izvežemsi na oblekah delanih po meri.

Vaši naklonjenosti se priporoča "Prva Slovenska Trgovina" na severni strani mesta.

Frank Juričič

1001 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

Naročite zaboj steklenic novega piva, ki se imenuje

EAGLE EXPORT

ter je najboljša pijača

E. Porter Brewing Company

Oba telefona 405.

S. Bluff St., Joliet, Ill.

Oba telefona 405.

S. Bluff St., Joliet, Ill.

Oba telefona 405.

S. Bluff St., Joliet, Ill.

Oba telefona 405.

S. Bluff St., Joliet, Ill.

Oba telefona